

MAGYAR Bányászlap

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL HAS MORE SUBSCRIBERS THAN ANY OTHER THREE HUNGARIAN WEEKLIES IN THE UNITED STATES

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL VISITS MORE THAN ELEVEN HUNDRED MINING CAMPS AND MORE THAN FOURTEEN THOUSAND HOMES

NINGS TURÁNI ÁTOK

mi rajtunk és ha csoportokra vagyunk szakadva, azokat a csoportokat a jó szándék, a jó utra való törekvés teremtette meg közöttünk.

Nem azért vitakoztunk, mert ellenségei vagyunk egymásnak, hanem azért, mert mindenki jobbat akart a másiktól, mert mindenki a legjobbat és a leghasznosabbat kereste.

Amerika magyarsága osztatlan örömmel értesült róla, hogy a két legnagyobb magyar egyület egyesül, mert ebben látják a legfőbb bizonyítékát, hogy nemcsak széttagozódni, de egyesülni is tudunk, ha a magyar érdek ugy kívánja.

Két öreg magyar egyület, két tiszteletreméltó magyar csoport, két nagy közös kincsünk egyesül egymással, hogy olyan nagy magyar egységet teremtsenek, ami ilyen még eddig soha nem volt közöttünk.

Hogyné örülne ennek minden ember, hogy ne csurgott volna ki az öröm könnye a magyar szemekből, mikor a turáni átok ostoba meséjére ilyen gyönyörű hírrel cáfolt rá a valóság.

Mikor az amerikai magyarság nagy intézményei megalakultak és külön-külön elindultak az utjaikra, jó okuk volt az alapítónak, hogy külön-külön szolgálják ennek az országnak a magyarságát.

De a biztosításhoz nem értettünk mi sem, a biztosítás tudománya még akkor nem volt kifejlődve az amerikaiak közt sem, ahogyan az az utolsó két évtizedben kifejlődött.

Egyik csoport így, a másik úgy képzelte a testvérség ügyét helyesebben, de valamennyi — jobban — képzelte, jobban akarta a másiktól és ez a nemes verseny hozta létre a különböző testületeket.

Mióta a biztosítás tudományának az alapjára kényszerítette a törvény a testvérség minden intézményét, mióta egyformán az "American Experience" táblázat alapján dolgozik valamennyi, nem volt értelme, nem volt célja, hogy külön-külön maradjon fenn valamennyi intézményünk.

Hogy akinek mondjuk kétezer dollár életbiztosítása van, az kénytelen legyen két különböző helyre fizetni.

Logikus volt, helyes volt, szükség volt és okos volt, hogy a nagy testületek az egységet és az abban rejlő fokozott pénzügyi és erkölcsi erőt keresték és ha van némi szomorúság bennünk az egyesülés alkalmával, akkor az csupán azért van, mert EGYENLŐRE csak a két testület lépett egységre.

Az amerikai magyarság az öröm első pillanataiban nem bírja felfogni ennek az egyesülésnek a szükségét és a fontosságát. A biztosítás ügyéhez még mindig avatatlan kezek nyulnak és meggondolatlan szájuk szól, amelyek tulajdonosai nincsenek tisztában vele, hogy körülöttünk három éve mi történt és ma mi történik. A következő két év meg fogja mutatni azoknak is, hogy mennyire szükséges volt az egyesü-

erőnkert egymásban keresni és megtalálni.

Az erkölcsi értékek, a két hatalmas testületnek minden tradíciója olyan tekintélyt fognak képviselni, amely döntő súllyal fog beleszólni a magyar ügyekbe.

Az egyesülés példája újabb ilyen mozdulatokat fog kiváltani belőlünk, mert azt látja minden magyar ember, hogy akik meggyőződtek az egyesülés helyességéről és hasznáról, azok igenis félre tudtak tenni minden személyes érzést, hogy a magyarságot szolgálják.

Az egyesülés technikai része ugy hozta magával, hogy egyenlőre, a közös konvencióig mindenképpen a Verhovay Segély Egyület keretében van az egység elhelyezve és a Bridgeporti Szövetség érdemes tisztviselői, a magyarságnak ezen a régi, hűség és köztiszteltetben álló VERHÓREI bele tudtak ebbe nyugodni.

Férfiasan, nemes lemondással el tudták határozni, hogy ők félre lépnek az egyesülés útjából, mert ezzel a lemondással, ezzel a bölcs és szinte emberfeletti belátással is azt a csoportot szolgálják, amely őket vezérül választotta és amelyet mindmáig hűségesen szolgálnak.

Mindenki reméli, hogy a nagy egyesülésben a bridgeporti csoport ők fogják a tisztikarban képviselni, mert ha volt okuk eddig a Szövetség tagjainak, hogy a vezetőit megbecsülje, akkor ez az önkéntes félre állás az érdemeiket százszorosra fokozta.

De a Szövetség vezetői — az amerikai magyarság közszerepében és közbecsülésben élő "két jánosa" — ezt nem kérdezték, erre nem vártak, hanem úgy állnak oda a konvenció elé, mint a munkáját jól végző becsületes szolgáló ember és egy jelentik majd a tagjaiknak: "A munkánkat hűséggel végeztük, azt a legjobb tudásunk és a legszentebb belátásunk szerint befejeztük, bocsássanak el bennünket jó szóval."

Megérti-e Amerika magyarsága, hogy mit jelentett ezeknek az embereknek az egyesülés.

Hogy mit jelentett nekik, mikor elhatározták, hogy az évtizedek óta büszkén és tisztán lengő zászlót oda teszik a másik mellé, mert tudták és érezték, hogy csak így lesznek hű sáfárjai a testületnek, csak így szolgálják igazán a tagságot?

Meg tudják-e érteni a bridgeporti Szövetség tagjai, hogy mi felé határoztak, férfias, áldozatos elhatározás volt a vezetők részéről, mikor a tagság javára így döntöttek?

És be tudják-e látni a másik táborban, a testvéri ölelésre kész egyesülés alkalmával, akkor az csupán azért van, mert EGYENLŐRE csak a két testület lépett egységre. Dollárokban és centekben felmérhetetlen sokat nyer mindenki ezzel az egyesítéssel, de mi ez ahhoz képest, amit lelki erejében, hitében való bizodalmban nyer minden jóakaratu magyar ember? Aki látja ennek az egyesülésnek a példáját, aki látja az egyesülést, előkészítő embereknek és különösen a félre álló embereknek a példáját, van-e még annak lelke ezután is a "turáni átkot" megnevezni szükséges volt az egyesü-

ILLINOISBAN FARKASSZEMET NÉZNEK

Illinoisban nincs szerződés és e pillanatban nem is tárgyalnak szerződésről.

A bányák urai el vannak rá szánva, hogy kiéhezetik a munkásságot, mert jól tudják, hogy Lewiséktől segítséget a munkátlan bányászok nem várhatnak.

Azzal fenyegetik a kerületi tisztviselőket és a scale committee-t, hogy a fejük felett fogynak egyenesen a bányászokhoz fordulni és nekik ajánlják fel a bányagást — mikor már kiéheznek a bányászok.

Minden áron azt szeretnék kiérszokolni, hogy Lewist vonják be a tárgyalásokba és ebből a célból akariák fellázítani később a bányásszágot a 12-ik kerület tisztviselői ellen.

A bányászok vezetői viszont arra számítanak, hogy egyre több társaság fogja a szerződést aláírni, amint hogy a dolgozó bányák száma egyre növekszik és hogy amikor az üzlet megindul, a bányabárok meggondolják magukat.

Ha Illinoisban a sztrájk vagy munkabeszüntetés hosszasan elhúzódna, valószínűleg kedvező hatással lenne a congressusra, amely esetleg még a nyári szünet előtt elővenné a Davis-Kelly bill tárgyalását.

Illinois bányászai egyenlőre teljes szolidaritással a tisztviselők mellett vannak és józan emberek nem is várhatják, hogy fellázadjanak a bányagást mellől a bányaurak javára.

OHIOBAN MINDEN CSENDES

Ohioiban minden csendes volt a múlt héten.

A miliciának a háromnegyede visszavonták a szénmezőkről, mert a kormányzó meggyőződött róla, hogy a bányabárok hisztérikus rettegése alaptalan volt és hogy inkább mű-félelmet csináltak.

Az állam adófizetőinek nem nagyon tetszett, hogy a bányászok éhbérének a levágására az adófizetők számlájára tízezreket költöttek Ohio kormányával és a hatóság kénytelen volt a milícia létszámát csökkenteni.

A bányák urai, akik azzal fenyegetődztek és azzal az indoklással zsarolták ki a katonaságot, hogy dolgoztatni akarnak, a múlt héten meggondolták a dolgot, mert rájöttek, hogy ha dolgoztatnának, akkor sem lenne zavargás.

Már pedig az zavargásokat akarnak.

Zavargás keletkezik, mert akkor lehet minden munkást kommunizmussal vádolni és akkor lehet vérbe fojtani minden legkisebb ellentállást.

Az egyetlen bánya, amit ezen a héten üzembe vettek, a hírhedt Wolford bánya, de ott egyenlőre csak vagy huszan vállalkoztak sztrájk törésre.

A bányabárok durva visszautasítása után Doak többé nem óhajt a dolgokba avatkozni és úgy látszik, hogy addig mozdulatlan lesz minden az ohioi szénmezőkön, amíg a nagy tavakra a rendelkezések fel nem kínálják a bányabároknak.

HARLAN TOVÁBB SZEMTELENKEDIK

A harlani vérmezők megkötő gősdort basái teljesen meg vannak már örülve és szemérmetlenül szembe szállnak az egész ország közvéleményével, amely régen elítéli azokat a szibériai állapotokat, amelyek vérbe fojtának a vidéken minden munkásmozgalmat.

Egy csomó lelkes, író és újságíró feliratot intézett a congressushoz, amelyben azt kéri, hogy indítsanak vizsgálatot a harlani állapotokot illetőleg.

Most Bell County megvadt ügyésze, aki nemzeti hírhedségre tett szert véres keze és a radikálisok elleni tájékoztatása folytán, táviratot intézett Fosdick new yorki baptista lelkeshez, hogy a papoknak "megengedik" a harlani szénmezők vizsgálatát és meghívta őket a vidékre.

De táviratában azt is közölte, hogy az őt a meghívott pappal, hogy csak a lelkeseket fogják a megyébe beengedni, mert "kommunisták, radikálisok és azokat, akik ezzel az undok fajzattal rokonszenveznek, nem fogunk beengedni".

Kiskirályságot állítanak fel Bell megyében, amelynek a határánál zordon örök állnak és csak azokat fogják oda beengedni, a kiknek az arca tetszik a bányaurak véres kezű bérencének.

A demokráciáért nagy árat kell minden országnak fizetni és az

goztatnának, akkor sem lenne zavargás.

Már pedig az zavargásokat akarnak.

Zavargás keletkezik, mert akkor lehet minden munkást kommunizmussal vádolni és akkor lehet vérbe fojtani minden legkisebb ellentállást.

Az egyetlen bánya, amit ezen a héten üzembe vettek, a hírhedt Wolford bánya, de ott egyenlőre csak vagy huszan vállalkoztak sztrájk törésre.

A bányabárok durva visszautasítása után Doak többé nem óhajt a dolgokba avatkozni és úgy látszik, hogy addig mozdulatlan lesz minden az ohioi szénmezőkön, amíg a nagy tavakra a rendelkezések fel nem kínálják a bányabároknak.

egyik ára az, hogy önkormányzati joga van minden államnak és az államban minden megvénnek, külső erők hát nem tudnak a harlani mocskos vérmezők ügyeibe avatkozni.

De az alkotmány biztosít anynyi jogot a congressusnak, hogy ha az amerikai polgár alkotmányos jogai sértve vannak, meg tudja azokat védelmezni.

Minél szemtelenebbek lesznek a bányabárok vérebei, annál gyorsabban lesz alkalmuk a szövetségi hatalmaknak, hogy a dolgokba avatkozzanak.

Ha az American Labor Federation és a Lewis gárg nem néz né a bányászok vergődését nyilvános kárörömmel, hanem egy szót szolt volna mellettük, akkor a harlani haramiáfszekben már régen rendet csinálhatott volna Washington.

Mert ha a kormány erre nem hajlandó — és Hooverről fel lehet tenni, hogy nem hajlandó — akkor szívesen megteszi ezt a congressus.

A PENNSYLVANIA COAL & COKE VESZTESÉGE

A hatalmas Pennsylvania Coal & Coke Corporation vesztesége az év első három hónapjában \$63,620.96 volt, ötször annyit, mint a tavalyi első évnegyed vesztesége.

A DAVIS-KELLY BILL SORSA

Ha szavazhatnának, most megszavaznák azt a congressus mindkét házában. — A tőkések a bizottság asztalán tartják és valószínűleg nem jut a bill tárgyalásra december előtt. — Bányabárok a Davis-Kelly bill MELLETT.

Ha holnap a Davis-Kelly billt — a bányák szövetségi ellenőrzéséről — letehetnék a congressus asztalára, megszavaznák azt mindkét házban.

Mert valahogy a szenátorok és a congressmanek ráeszméltek, hogy a szavazók unják a depresszióknak elnevezett felfordulást és eredményes munkát követelnek a törvényhozóktól.

A megkábult választók még csak mostanában térnek magukhoz és most jönnek rá, hogy a congressus könnyelműen, tanácskozás nélkül, a Fehér Ház parancsára kétezer millió dolláros számként szavazott meg a nagy tőkének.

És egyre erősebben követelik, hogy történjék itt valami végre a munkásnak az érdekében.

Ha a bányászok érdekében beadott javaslatot most tárgyalhatná a congressus, akkor a közhangulata és a választásokra való tekintettel, mindkét házban többsége lenne a javaslatnak.

A nagytké azt jól tudja és a bányabárok mindent elkövetnek, hogy a javaslat maradjon a congressus ülésének a végéig a bizottságnál, hogy ne kerülhessen az december előtt tárgyalásra.

Decemberben a törvényhozók a választások után lesznek, akkor már nem fognak annyira remegni a szavazóktól és akkorra talán gazdasági változások lesznek az országban.

Szóval egyelőre az a nagytké taktikája, hogy a javaslatot húzzák-halasszák, száz testület, chamber of commerce, operators association, vasut, stb. jelentkez a senátusnál, hogy mondani valójuk van a dologban. Mert egy ilyen fontos javaslatnál minden érdekelt felet meg szoktak hallgatni.

Nagyon érdekes, hogy a javaslat mellett most már egyes bányabárok is felszólalnak, akik állítólag unják a saját nyomorúságukat és a bányászai nyomorúságát.

A múlt héten négy olyan bányatulajdonos jelentkezett kihallgatásra, akik a törvényjavaslat elfogadását ajánlották, mert szerintük a bányáipar urai tizenöt éve nem tudták az ipar sorsát rendezni és nem fogják azt megtenni a következő 15 évben sem, ha magukra hagyják őket.

A Davis-Kelly javaslat egyszerű és mindenkorra rendezné a szénipar sorsát, mert a szövetségi ellenőrzés nemcsak arról gondoskodik, hogy ne lehessen

tultermelés az országban, hogy tchát a bányák ne gyilkolhassák egymást a versenyben, hanem gondoskodás lenne arról is, hogy a bányászok szervezkedési szabadságát senki ne gátolhassa.

Gondoskodnának arról, hogy a közönséget ne lehessen kiuzsozni és nem veszene senki, ha a javaslatból törvény lenne.

A nagytké, a nagy bányabárok azért ellenzi, hogy a szénipar szövetségi ellenőrzés alá helyezték, mert az eddigi veszteségeket úgy szeretné behozni, hogy a kisebb vállalatokat ingyen felfalja.

És mert általában az a nagytké felfogása, hogy itt szabad kelőzkodást kell a tőkének engedni, mert a törvények csak arra valók, hogy a szegény embert, a munkást korlátozzák.

Ha a választások előtt a Davis-Kelly bill nem jön tárgyalásra, ami most már valószínű, akkor a bányászoknak és a többi munkásoknak a választások során követelni kell minden jeltől, hogy nyilatkozzék a dologban. Híve-e vagy nem híve a javaslatnak. És ha nem híve, akkor nem szabad visszaengedni a congressusba.

A nagytké és a fencsér elő politikuskok halasztanak, mert a választás előtt nem mernek a gyáva kutyák a munkás ellen szavazni.

A munkás dolga a választások alatt megmutatni, hogy nem érmen semmit a halasztással, mert aki nem lesz hajlandó egyenes felelettel a fencséről leszállni, azt lerugják onnan a felvilágosított polgárok.

A LOGANI VERHOVAY ÜNNEP

Szombaton tartotta 20 éves fennállásának jubileumát a Verhovay Segély Egyület 248-ik osztálya és ezt az ünnepet jelentősebbé tette az a körülmény, hogy a fiók megnyerte a múlt évi tagszerzési versenyt.

Daragó József, a Verhovay Segély Egyület főelnöke, Bozsvay János alelnök, Bencze János főtitkár, Varga J. Mihály főpénztáros jelentek meg Loganban az ünnepségen és hozták el a Verhovay Segély Egyület nagy és kis serlegét a győztes fióknak.

A Verhovay Segély Egyület fő-tisztviselői elé Henlawson-ig mentek a fiók kiküldetői és ott Németh József elnök házában fogadták őket.

Az esti ünnepség tagavatással kezdődött, amikor Németh József elnök rövid megnyitóját után Daragó József, az egyület főelnöke avatta fel az új tagozókat, akik között jól esett látni annyi szép fiatal leányt és dalás legényt.

Varga Mihály főpénztárnok előbb magyarul, majd angolul üdvözölte az új tagokat és az angol beszéddel különösen közel tudott a nagy számu fiatalokhoz férközni.

Aztán kezdetét vette az ünnepi vacsora, melynek folyamán előbb Németh József elnök, majd Szilágyi Bertalan ünnepreindozó bizottsági elnök üdvözölték a megjelenteket és az ünnepség további vezetését áadták Tábori Oszkár toast-mesternek, aki legelőször Daragó József főelnököt hívta fel szólásra.

Daragó József főelnök szépen felépített beszéd keretében vázolta az ünnep jelentőségét, a dícsőséget, amit jelent a fiókra, hogy a múlt évben a legtöbb tagot tudták szerezni és azzal a kívánsággal fejezte be nagyhatású beszédét, hogy a fiók tagjai meg is tudják tartani a jövő évre is a nagy serleget.

Utána Bencze János főtitkár tartott beszédet, aki főleg azt vázolta a megjelentek előtt, hogy milyen bizottságot nyújt ma az amerikai magyarság leghatalmasabb egylete.

H. Townsendet szólította azután a toastmaster szólásra, aki apja, T. C. Townsend kormányzójelölt nevében üdvözölte a jubiliáns osztályt.

Varga J. Mihály főpénztáros volt a következő szónok, aki annak szükségességét hangoztatta, hogy a fiókságot hozzák be az amerikai magyarság intézményibe.

M. Baumgartner városi mánager Logan város üdvözlését tolmácsolta a Verhovay tagoknak.

Vágtott Miklós, Red Jacket, W. Vo-ból Verhovay kerületi elnök a kerület tagsága nevében gratulált az osztálynak.

Bozsvay János alelnök szolt azután és nagyobb összetartásra buzdította a fiók tagjait.

E sorok írója a Magyar Bányászlap nevében üdvözölte a fiók tagjait.

Szarvas Pál a Szabadság nevűben gratulált a Verhovay Segély Egyület 248-ik fiókjának.

MÉG MINDIG ESNEK A SZÉNÁRAK

A puhaszén ára még mindig esik és a héten a nagy tavakra egy kisebb szerződést 80 centes áron fogadtak el a bányák.

Nyolcvan centet kapnak a szénért run-of-mine alapon, de ebben az árban a rostálás is benn foglaltatik és a társaság köteles a lump szénét külön szállítani.

A kereskedelmi árak a héten nyolcvan cent és egy dollár közt váltakoztak, de néhány kisebb mennyiséget, amelyek utban voltak, hatvanöt centért is eladtak.

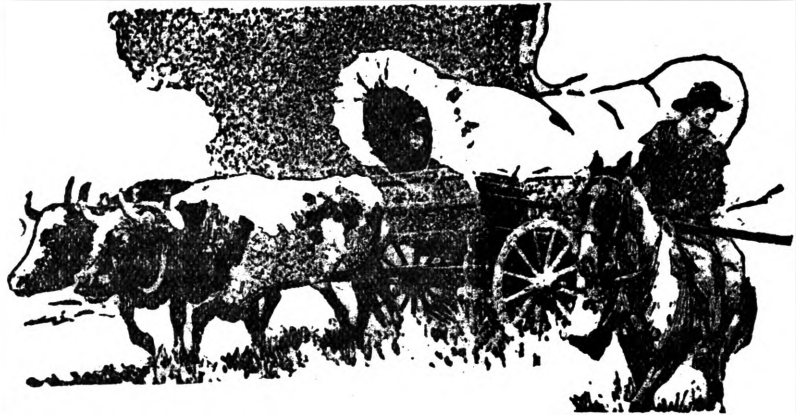
Ma már a west virginiai lump szénét vígan és mindenütt kínálják tonnánként egy dollárért, ami legfeljebb hatvan centet jelent run-of-mine alapon a bányáknak.

Levélben és táviratban üdvözölték az osztályt: Gróf Széchenyi László magyar királyi nagykövet, Alexy Lajos magyar kir. konzul, Mr. Conley, W. Virginia állam kormányzója, a Verhovay Segély Egyület sok osztálya, az Amerikai Magyar Nép-száva, Pálkás Mihály alapító tag stb.

A bankett után tánc volt és a Colonial Hotel nagytermében régen volt annyi nép együtt, mint ez alkalommal. Sokan voltak a vidékről, nemcsak közelből, de még jó távolságokról is, Kentuckyból és Ohioból is.

Az ünnepélyvel kapcsolatban érdekes megfigyelésekre volt alkalmuk az oda érkezett vendégeknek, s ezek a lap egy közeli számában visszatérünk.

A Nagy Nyugat Legendái

Ehesen, rongyosan, lefogya, beteg, de — dalolva érkeztek a hell-roaring 49 esek a californiai Sacramento völgyébe.

Jöttek hajón a keleti, az európai, az ausztráliai, az ázsiai kikötőkből.

Jöttek fehérek, feketék, barnúk, sárgák.

Jöttek tanult és tanulatlan emberek, urak és szolgák, gazdagok és szegények, egészségesek és olyanok, akik az uton megbénultak.

Jöttek tisztességes emberek és jöttek gazemberek. Katonatisztok és lököttök, öreges és ifjak.

Egy közös cél hozta valamennyit és ez a nagy közösség olyan demokratikus állapotot teremtett közöttük, hogy csakhamar mind lesüllyedtek a legalacsonyabb emberi nivóra.

Egyformán neki kellett vágniuk a Sacramento völgyének, a Sacramentoba folyó kisebb patakok és creekek völgyének és egyformán személyesen kellett nekik egy kis darab helyet, egy "claim"-et elfoglalni, amit aztán betelekkönyveltettek maguknak.

Szolgára és fogadott emberre ezt senki nem bízhatta, mert aki tegepet szolga volt, az holnap ezrekkel rendelkezhetett és akinek ma valami jószívű aranyás adta a szerszámot, az másnap talán ötezer dollárnak volt a gazdája.

Egyformán dolgozott tehát mindenki.

Ugy dolgozott, ahogy csak bírt, amíg az inai meg nem akart szakadni.

A kapzsiság vitte őket az aranyezőkre, a kapzsiság, a pénzvágy őrítte, hajította őket az arany rablógátáit csínált belőlük.

Senki nem tudta, hogy a következő órában mennyi aranyat tud magának kimosni és aki csak husz dollárt kapott egyik nap, az nem tudott megállni, hogy hátha a következő pillanatban egy gazdagabb serpenyő földet ás ki magának, amelyben ezreket fog találni.

Aki háromezer dollár ára aranyat szedett ki valamelyik nap, az természetesen nem tudta a munkát abbahagyni, hiszen évcs közben szokott az étvágy megjönni.

Szóval inuuskakadtáig valamennyien egyformán dolgoztak. Az életmódja is egyforma volt mindegyiknek.

Sátrakban, vagy a szabad ég alatt volt a lakásuk.

A sátrakat felállítani időbe telt és az időt sajnálták a munkától elvonni.

Az élelmük hiányos volt, az élelmiszert messziről és drágán kellett vinni a vidékre.

És senki a világon nem akart kereskedéssel foglalkozni, hiszen többet keresett, ha egy szerencsés véletlen egy jó "claimhez" jutatta.

Tisztasággal, ruházattal, mivel nem valami sokat törődtek, a beretva nem volt valami fontos kellék a sátruknál és a ruhamosság annyiból állt a legtöbbször, hogy vízben és vízzel dolgoztak, mikor a kiásott földből az aranyat kimosták.

Ásón, lapáton és serpenyőn kívül természetesen a — winchestert volt a legfontosabb szerszámjuk, amely soha nem volt messzebb tőlük egy pár lépésnél.

Mert a szerteszórt tábor tele volt desperádókkal, akik miatt élet és vagyon soha nem volt biztonságban.

Akinek egy jó és gazdag "claim"-je volt, annak vigyáznia kellett, hogy a claim-jét el ne "dzsumpolják".

"Claim-jumping"-nak nevezték

azt az eljárást, mikor egy claim jogos tulajdonosát a claimjéből kitúrták vagy — kiölték.

Ha egy claimet a gazdája elhagyott, akkor azt elfoglalhatta egy másik kalandor.

Voltak bandákba verődött desperádók, akik tudtak róla gondoskodni, hogy egy-egy jó claim-et a gazdája elhagyjon.

Különösen ha nem volt éber ember és ha nem kezelte jól és gyorsan a winchestert az aranyás.

A legtöbbje épen ezért keresett magának egy barátot, hogy könnyebben kivédjék a rablókat, a tolvajokat és a rablógyilkosokat, akik a bányászokat bányászták.

A claim-jumperek természetesen egyebet is szívesen elvittek, ha már vettek maguknak annyi fáradságot, hogy a claim gazdáját elűzzék, vagy megölték.

Az aranyásó a naponta kimossott aranyat valahová természetesen letette.

Egy ideig a testén hordta, de néhány napi munkájának az eredményét nem bírta a derekára kötni, különösen ha jó volt az eredmény.

Elásta a földbe, elrejtette egy fa tövébe, vagy a sátora valamelyik zugába.

Bankok és vaskasszák arrafelé nem voltak, épületek husz-harminc mértföldre nem emelkedtek és némelyik bányász nem is dolgozott nagyon közel valamelyik másik bányászhoz.

Százezrek voltak a vidéken szanaszét elásva, elrejtve és az aranyásók salakjai — akikből jutott bőven — inkább a kész aranyat rabolták vagy lopták el, minthogy ők maguk izzadjanak és dolgozzanak hajnalról éjszakáig.

Egy óriási rengetegben tehát egyesben és kettesben dolgozó emberek voltak szétszórva, akik egymást nem ismerték, akik a

világ minden tájáról verődtek össze, akik egy valóságos bábelt alkottak, mert hiszen sok ezren egymással nem tudtak beszélni.

Akik mind vágytak az aranyra és akik mind irigyelték a szerencsésebbeket és mind félték a náluknál szerencsétlenebb vagy gazemberebb bajtársától.

Este a sötétben nem volt táncos mozogni, mert a rettegő kincskereső az éjjel mozgó embereket lelőtték.

Nappal is csak egyetlen közelítő embert engedett magához az aranyásó, mert ha négyen-ötven közeledtek volna feléje, akkor azt hitte, hogy claim-jumperek akarják kirabolni és a claimjéről elűzni.

És a nyugtalan emberek állandóan jöttek-mentek, nyugtalanok voltak és ha valahol nem kedvezett nekik a szerencse, akkor egyszerűen tovább álltak és egy másik helyet kerestek.

A claimeket, amelyeken többkevesebb aranyat találtak, adták vették egymástól, hiszen az amerikai a szülőházát épen olyan szívesen eladja megfelelő haszon mellett, mint a családi bibliját.

A nehéz munka és a kemény élet, a folytonos rettegés, az arany utáni beteges vágyódás, az egymás ellen való törés valamit hihetetlen vad tipust termelt ki közöttük.

És aki odament, az vagy olyan ná vált, mint a többi aranyásó, vagy nem bírt megmaradni közöttük.

Nők nem voltak husz-harminc mértföldnyi területen, mert nők ott nem tudtak volna maradni.

Minél többen voltak, annál több kincset ástak ki California földjéből és minél több volt a kincs, annál vadabbak, durvábbak és gonoszabbak lettek az emberek; annál nehezebben lehetett azt az életet elviselni.

tett azt az életet elviselni.

Az egyik aranyásó, aki tizenhétéves fiával érkezett a keletről, a feljegyzéseiben megírja, hogy egyszer egy asszonyról hallottak, aki akkoriban érkezett a vidékre és egy kabinban lakott a férjével.

A fia harminckét mértföldnyi utat tett meg csupán azért, hogy egy nőt lásson és harminckét mértföldet lovagolt ismét, hogy visszajusson az apjához.

Akinek boldogan mesélte, hogy az asszony megszólította és felvart két gombot az ingére.

A vidéken csakhamar kis városok épültek, amelyekben gomba módra emelkedtek a házak egyik napról a másikra.

A házak néha fából, de sokkal gyakrabban — vasonból épültek, és a legtöbbet kocsmának vagy játékháznak nyitották. Nehéz leírni, hogy milyen élet volt a "diggins"-ban, az aranyásók közt, de a boom-városok életét lehetetlen lenne leírni.

Az elvadult aranyásók naponta tömegesen érkeztek a városba, hogy az addig talált aranyat elköltsék, hogy élelmiszert vegyenek maguknak s hogy kárpótolják magukat a diggings-ben töltött keserves napokért.

És elpirult a papír, mikor ezeket a "kárpótlásokat" az ember leírja.

Csak ezekben a kis városokban lehetett meglátni, hogy mennyivel mélyebben tud aljasodni az ember az állatnál és csak ezekben a városokban lehetett igazán meglátni, hogy a könnyen és gyorsan szerzett vagyon gyorsan szokott az embertől elmenni.

Természetesen San Francisco volt a legkomolyabb város, a melyet az aranyezők tápláltak, mert San Francisco kötötte össze a vidéket a világgal.

Onnan jártak fel a hajók, a fogatok, a lovak, a szamarak a Sacramento folyó völgyébe.

San Francisco pillanatok alatt hatalmas város lett, de négy hónap alatt Sacramento is tizezrekben számlálta a lakosságát.

És miközben az aranyásók dolgoztak és dorbézoltak, miközben a legelvetemültebb rablók találtak maguknak tanyát a vidéken, miközben a "vigilantok" híres intézménye megalakult, hogy a lököttökkel kurtán-furcsán elbánjon és miközben városok nőttek ki egyik napról a másikra az erdőkben, a vidék legszebb gazdasága épen úgy tönkre ment,

Az Egyesült Egyletek betegsegélyezése

Az Amerikai Magyar (Bridgeporti) Segélyező Szövetség és a Verhovay Segély Egyletnek erős betegsegély alapja lesz.

Két legnagyobb amerikai magyar intézményünk egyesítésének egyik legnehezebb kérdése a betegsegélyezés volt.

Ezt a kérdést is megoldotta azonban a Szövetség két főtisztviselője, Dezső János elnök és Walko János titkár a Verhovay egyesítő bizottságával egyetemben. Az egyesítő bizottságot a Verhovay konvenció bizta meg. Tagjai Daragó József, az egylet központi elnöke, Völgyi Gyula, Erdőssy János és Neményi Miklós Ernő. Ezek a tagok az egyletnél semmiféle tisztséget nem töltenek be.

A Verhovay tagok betegsegélyezése semmiféleképpen nem változik. Az teljesen úgy marad, mint ahogy azt a jelenlegi alapszabályok előírják.

A Szövetségi tagok betegsegélyezése is marad úgy, amint ma van.

A betegsegélynél ismét előállott az a nehézség, ami a haláleseti biztosításnál. A Verhovaynak van körülbelül 140 ezer dollárt kitevő tartalék betegsegélyalapja, a Szövetségnek nincs semmié és amióta 1922-ben behozta a betegsegélyezést, azóta minden évben nagyobb ráfizetés mutatkozott.

A Verhovay Egyletnél a betegsegélyező osztályok tagjaira átlag fejenként körülbelül 10 dollár tartálék jut. A Szövetségé semmi.

Nem volna méltányos tehát a

mint a legszegényebb farmerja. Akinek a földjén az aranyat találták, aki kilencvenkilenc négyzet mértföldön gazdálkodott és akinek tizezrekben számlálták a marháit, azt tette tönkre az aranyező elsőnek.

Véres arany csillog azokon a lapokon, amelyekre a hell-roaring 90th-erek történetét felírták és aranyos romantika fűződik a történet minden betűjéhez, de alapszabályában véve rémregényt képeznek a leírások.

És ezeknek a rémregényeknek a legfantasztikusabb részeit a városok gambling-helljei szolgálták. (Folytatjuk)

Szövetségi betegsegélyezést egyszerűen átvenni, mert a Szövetségi betegsegély ráfizetése csakhamar megenné a Verhovay tagok tartálékát.

Ezért az előzetes megállapodásban kimondották, hogy a Verhovay tagoknál tartálékuk megfelelő összeget a Szövetség összvagyonából átteszik a betegsegély alapra és csak az evvel kiegészített összeget számítják meg haláleseti tartálékok. (Ez az összeg körülbelül \$70.000 és a múltkor, a haláleseti biztosításról szóló felvilágosító cikkben már számításba jött a felesleg különbözet megállapításánál.)

A mikor ez megtörtént, az egyesített egylet betegsegélyezési osztályának tagjai egyforma tartálékkal fognak rendelkezni.

A halálesetnél nem tesz ki sok különbséget, hogy a Szövetségnek sokkal több idős tagja van, mint a Verhovaynak, mert a díjazás szerint az idősebb tagoknak koruknak megfelelően nagyobb díjat kell fizetni egy Verhovaynál, mint a Szövetségénél. De a betegsegélynél a díjak egyformák fiatalnak és öregnek. Ezért volt mindig oly nagy ráfizetés a Szövetségénél.

Várható tehát, hogy a Szövetség betegsegélyező osztályának tagjai továbbra is többet fognak kifizetni, mint befizetni és ez ellen is meg kell védeni a betegsegély tartálékalapot.

A Szövetség tagjai jelenleg 50 cent havi betegsegély díjat fizetnek, aminek ellenében jogosak 280 dollár összegűre heti hét dolláros részletekben. A segélyezés feltételei maradnának a régiek.

A tulkiadás fedezésére a Szövetség a múlt évben egy dollár kivétést, azelőtti években pedig 50 centes külön kivétést eszközölt. Vagyis a Szövetségi tagok a múlt évben 14 havi díjat fizettek, az előző években pedig 13-at.

A Szövetség tagjai központi ügykezelési alapjukra 20 centet fizetnek, a Verhovayak pedig 15 centet. Ezt az öt cent különbséget és a kivétés helyett másik

havi öt centet a Szövetségi tagok a betegsegély alapra fizetnek, tehát a betegsegély havidi-juk havonta 60 cent lesz, ami azonban nem emelné semmi tekintetben sem az általuk jelenleg fizetett díjak összegét, sőt annál valamivel kevesebb is lesz.

Ez a tagdíj különbözet és az áthelyezett tartalékalap kamata minden valószínűség szerint fedezni fogja a Szövetségi tagok betegsegélyét az egyesített egylet legközelebbi konvenciójáig, amikor az egész betegsegélyről szót ismét tárgyalásra kerül.

Tehát úgy, mint láttuk a múlt cikkben, a betegsegélyezési kérdést is úgy oldotta meg az előzetes megállapodás, hogy mindkét hatalmas egylet tagja egyforma elbánásban és fizetett havidi-jainak ellenében arányosan egyforma jogokban részesül.

A betegsegélyezés kifizetése és ellenőrzése a Verhovay alap szabályok szerint történne.

Az egyesített egyletben mindkét egylet tagjai egyformák lesznek, az ezeket megállapító feltételeket a legközelebbi cikk fogja megmagyarázni.

HA EGYLETÉNEK
meghívóra, levélpapírra, borítékra, némi belépő jegyekre, lunch tiketekre, vagy egyéb szép kivitelű nyomtatványokra volna szüksége, ajánlja a Magyar Bányászlap nyomdáját.

USE LESS
than of High Priced Brands
KC BAKING POWDER
SAME PRICE FOR OVER 40 YEARS
25 ounces for 25¢
Save the Difference
MILLIONS OF POUNDS USED BY OUR GOVERNMENT

Listen, Fellow Countrymen of Magyar Parents!

We might as well face the facts and meet conditions as they confront us!

We are not considered equals in the social and political life of this nation; those having native or Anglo-Saxon parents feel themselves superior to us "hunkies."

And the more ignorant they happen to be, the more inferior they think we are.

Ku Klux Klanism is once more on the rampage throughout the land, and the blind hate, the artificial prejudice is lining up the "white trash" against us.

What will you do in the face of these conditions?

Are you going to give in, are you going to deny your origin, to deny your Father and Mother and to lie about your nationality?

Or are you going to declare yourself openly? To declare the world that we are Americans of Magyar origin, every bit as good as the native, with every bit as much constitutional rights as the native or the Anglo-Saxon?

But how will you tell them, my fellow Magyar who we are and what we are?

What do YOU know about the Magyars?

What do you know about the race of your Father and Mother?

What do you know about the glorious history of the Hungarians and what do you know about the great men of science, art, literature of nation of your Father?

Hungarians — yes, us "hunkies" — were taking part in the revolution of the colonies.

Hungarians were amongst the foremost scientists, artists, manufacturers and merchants all over the United States, ever since white men settled in this country.

What do you know of them?

And if you, yourself do not know much about the Hungarians and about their part in the development of the country, how do you expect others to know about us?

Do you wonder that our native fellow citizens do not respect us, because they do not know enough about us, when you, yourself are not informed about the accomplishments of your own race?

Read "The New American" and you will learn thing about your Father's people, your own people,

and you will never need to feel "inferior" to any other fellow in God's country.

Read "The New American" and you will learn that the Magyars were not only leaders in building the European civilization, but that they were defending the whole of Christian Europe for centuries against the barbarians.

Read "The New American" and you will learn that while Hundreds of Thousands of Magyars were tolling in mines and mills, many of our folks are amongst the leaders of the United States.

Read "The New American" and you will appreciate your heritage and your origin, and you will be proud to call yourself an American of Magyar extraction.

Read "The New American" and you can tell your native friend who we are, what did we do toward the greatness of this country, and he will have a new respect for the Magyars, for you.

"The New American" is a magazine, published twice a month, for the American offspring of the Immigrant.

If you are interested in this paper write for FREE sample copy which will be mailed you cheerfully.

THE NEW AMERICAN

8630 BUCKEYE ROAD

CLEVELAND, OHIO

AMERIKAI MAGYAR REGÉNY

Irták: SZENTIMREI MÁRTHA és FÁY FISHER ANDOR

(Folytatás)

Jóindulata egri környezetében megmosolyogták járatlanságát, de nem vették rossznéven. Tanítgatták s ő tanulékonyak bizonyult.

— Még egészen romlatlan lány — mondta róla Vargáné, aki igen kellemetlen tapasztalatokat szerzett a mellette szolgáló, legényekhez éjszaka kiszökdöső, legényeket konyhába beeregető lányok között.

— Az a fő! — örvendezett asszonya. Kivált nekem, a kislányok miatt. Már elég mérget nyelettem velem az a sok rosszféle. Volt már olyan is, akit azért dobtam ki, mert az uramra vetett szemet. Ugy látom, Ilus iparkodik... akkor majd beletanul. És állandó lesz, miután itt katonáskodik a jövődöbelije. Azért érdemes vele bajoskodni.

— Csak jól odavigyázz, mikor mutatnak valamit, — oktatta Vargáné Ilust. Ügyesség nem boszorkányság.

És Ilus áhitatosan figyelt. Gyorsan megbarátkozott a pohárszék törekény tárgyival, melyek eleinte féltelmeseknek látszottak.

— Jaj, ha eltöröm valamelyiket, levonják a béremből — gondolta.

Mihelyt valamennyire megszokott, megjött a nótás kedve. Dalolgatva törülgetett a szép szobákban, ahol jószagu volt a levegő, mint az erdőben. Fényő és virágszagu. És a legnagyobbikban olyan tükör volt, amelyben megláthatta magát az ember tetőtől talpig. (Milyen semmiség volt ahhoz képest az

ő legdrágább kincse, arasznyi tükröcskéje.)

Hanem az is igaz, hogy az egri templomok belsejéhez képest a doktorok legszebb szobája is semmiség.

(Minden vasárnap délelőtt misét hallgatott. Elkéredkedni talán nem is mert volna, de nem is volt arra szükség: küldték.)

Az a sok aranyosság, fényesség, szépség, amit ott látott! Az alázatosan reszkető örökösök... a sok gyertya, kicsoda gyönyörűség! Az orgona szavából kihallotta a zokogó bünbocsánatot, a mennydörgő ítéletet, az Urat kereső lelkek ujjongását.

És az apáké éneke mintha egyenesen a magas mennyekekből szállt volna alá. Megcsodálta az apácákat, akik olyan szépek fehér főkörökben, dísztelen ruháikban. Annyit hozott magával a templom hangulatából, hogy még délután katonájának is jutott belőle.

(Lehet, hogy ő inkább másról beszélt, mint oltárképekről s apácairól, de az ő legényétre nem mondta. Amíg Ilus a templombelátásban lelő örömet, nem félte, hogy másik legényhez pártol.)

Jól is számított! Ilus az utcán ügyet se vetett az utána bámuló legényekre.

Telt, mult az idő, mint a mesékben. Húsnak felemelkedett a bérét s mikor az egri kaszárnyában csillagok hullottak — ha nem is az égből — a szabó egyet a Lajos gallerijára is felvarrt. Frájer lett, érdeme szerint. Így nem is lett volna semmi baj. Bárki holtbizonyosra vehette, hogy Oskolás mielőbb

eléri a káplári rangot és Ilus épen úgy kiszolgál három évet a doktoréknál, mint vőlegénye a kaszárnyában.

Csak a szerzés körül támadtak bajok. Ilus nem vette ki apránként a bérét, mint sok szolgáló, aki úgy elkölti, hogy semmi láttatja nincsen. Nem, ő gyűjtögetett ágybélire, butorra. Csakhogy időnként meglátogatta édesanyja s ez az öröm mindig sokba került. Magával hozta az otthoni bajokat koránhervadt arcán.

— Apád most nem keres annyit sem, hogy mindennap meleg étellel várhassam. Az öcsédet követelik az iskolába, megbüntetik, ha nem küldöm, de nem tudok neki cipőt venni, csak ha te megsegítség, édes lányom.

Vagy:

— Befognék egy malacot hizóba, de nincs rá pénzem. Az Isten is megáld, édes lányom, ha adsz. Ugyan ki máshoz is folyamodhatnék nagy nyomorúságunkban? Te megszépültél a jó kosztón... de apád olyan, mint aki be hálál jár a lélek. Nehéz munka mellett silány étel... nem csuda!

Magáról nem beszélt, de Ilus azért tudta, hogy ő szenved legtöbbet. Sokat fáj a háta és még egy kis sósorsorszere se telik. És Ilus nem az a lány volt, aki érzéketlenül ereszteli el füle mellett anyja panaszát. Kikérte a bérét s odaadta anyjának.

Vargáné csóválta a fejét s mikor Kegyesné elment, mindig megjegyezte:

... Így fűves marad a ládád, Ilus!

— Tudom. Elég baj az. De ne tessék elárulni Lajosnak.

És a láda valóban talán egészen üres maradt volna, ha Vargáné bölcsen el nem szedi tőle a borraivalókat, amiket egyszerű vendégektől kapott. És ő be is vásárolt neki, hogy rá ne szedje valami csalafinta segéd a tapasztalatlant. Meg a doktorné is vett neki egyet-mást, mivel roppant meg volt vele elégedve. Aztán a lakodalom napja olyan távolinak látszott még, hogy talán el se jön soha...

Lajos is azt panaszolta, mikor egymás kezét fogva ültek a ládán.

Azt nem árulta el, hogy még őrmester is lehetne belőle, ha "bezapálna". Pedig a kaszárnyában gondtalanabban élt, mint Tengődön. De az anyja már nagyon várta haza. És bár jó katona volt, a fegyelem nem vált annyira második természetévé, hogy ne kívánja magában a pokolba. Az megfordult néha az eszébe, hogy mint kiszolgált katona, talán kaphatna valami alkalmazást Egerben, lehetne iroda vagy boltiszolga.

Ilus is szóba hozta, hogy ha Isten nagy, nagy szerencsét adna, talán sekrestyés is lehetne belőle. (Amelynél kíváncsabb hivatást vőlegénye számára nem tudott volna kitalálni.) A doktorékhöz járt egy kanonok, aki mindig megveregette arcát, valahányszor kezét csókolta neki, azt gazdája bizonyára megnyerte volna pártfogójuknak. De komolyan nem iparkodott Oskolás az Egerben maradásra, mert anyja állandóan unszolta a hazatérésre. Minden találkozásuknál felhozta:

— Megigérted fiam, hogy gondomat viseled, ha már nem tudok dolgozni. Ugy-e, jó fiam, nem csatlakozom benned? Alig győzöm már kivárni a hazajövedeleddet.

Oskolás puhatolódzott.

— Hiszen ha itt maradnék, akkor is hozzánk jöhetné lakni, ebbe a szép városba. Eladja viskónkat.

Elkeseredetten vágott szavába.

— Nem én! Tengődön akarok meghalni. Oda vagyok szokva.

Isten tudja, miért ragaszkodnak épen a legszegényebbek ahhoz a faluhoz, melyre oly fojtogatóan nehezedik a nagybirtok, hogy nem bír fejlődni, mint a cserépben nevelt fa.

Valahogy úgy belekövesednek a szegénységbe, mely csirájában megöli vágyaikat, reményeiket, hogy nem lehet őket kivenni belőle, pusztulásuk nélkül. Mint a bánya szénébe préselődött évezredek csigáit, melyek szemre épek, de mielőtt hozzájuk nyulunk kiemelés céljából, szerte omlanak.

Nagyon, nagyon ragaszkodik a dombok népe a szülőfalujához. S ha mégis némelyek messzire elszármaznak tőle, soha se önkényes az elhatározás, hanem Isten bocsát rájuk valami csapást, amely miatt nincs többé maradásuk. Csak így lehet megérteni, hogy Oskolás könnyen hajlott anyja szavára s Ilus, aki már megszokta a jólétet, nem lázadt fel. Amilyen természetesnek találta, hogy szolgáljon, míg szeretője katonáskodik, épen olyan természetesnek találta, hogy kövesse vissza a szegénységbe. Felmondott, hogy leszerelő katonájával térhessen haza.

— Megbánnod! — ijesztgette Vargáné, a ki özvegy volt. Látod, mióta izgenget nekem a sarki hentes, de nincs olyan férfi a világon, akihez hozzá mennék. Elég volt egyszer. Te még nem tudod, milyen komiszak a férfiak a lakodalom után. Jókedvében öleget, rosszkedvében pofoncsertit, széket fog rád. Akármilyen bajuk van, bosszujuk az, asszonyon töltik ki. Valahogy azt ne hidd, hogy Oskolás különbséget tesz a többinél. Még ha jó módra vinne! De hogy megint napszámba járj? Nincsen annak semmi értelme! A borbélysegéd is mondta már többször, aki az urat borotválja. Hát ha mindenáron be akarnám kötni a fejemet, már mégis inkább csak mester-asszony lennék Egerben...

Ilus mosolygott és hallgatott. Soha nem ellenkezett Vargánéval. De azért felmondott. Nehéz volt. Asszonya is marasztalta.

— Ne menj el, Ilus! Javítom a béredet. Már ugy megszoktunk.

— Muszáj! Hiszen tetszik tudni. Megmondta anyám, mikor beálltam, hogy vagyok Lajossal.

— Tudom, tudom. Azért egy esztendőig még igazán maradhatnál.

— Megszólnának Tengődön. Már így is a tizenkilencedik esztendőmbé fordulok. A

velem egyidősek kétesztendő menyecskéik.

— Nem mulasztottál semmit... majd megtudod. Erőszakkal persze nem tarthatlak vissza. Menj hát. Koszorura, fátolra csak annyiban legyen gondod, hogy válaszd ki a Dávid ültetében. Majd én kifizetem az árát.

Ilus boldogan csókolta kezét. Majd boldogan válogatott Dávidnál a koszoruk, fátalak közt. Mind szép volt... hát nehezen ment a választás. Egy lapos zöld skatulyában, csipkészerű papíros közt vitte haza kincsét. És mikor egy tengődi szekér elvitte a ládáját, a skatulyát nem tette bele. Pedig Fűrész korcsmáros és boltos sörös és boros hordót mert rábizni a kocsisára. Hanem Ilus nem merte a skatulyát. Azt kézben vitte, gyalog, nehogy menyasszonyi ékessége elveszessen.

Pedig így tán nagyobb veszedelemben forgott. Hiszen a munderből kivetkőzött Lajos kísérte haza. És egymás kezét fogva mámorosan andalogtak a dombok között. Az októberi verőfényben ökörnyal uszott tarkalevélű fák között és még nyílt nemely vadvirág.

Nem siettek. Ilus letette a féltett skatulyát, kikericselt szedett s Lajos kalapjához tűzte. A legény ünnepi ruhájában majdnem olyan nyalka volt, mint munderban. Hiszen szép a palócok rojtos gatyája, fekete mellénye, bő ingujja.

Lajos fejébe csapta felbokrétázott kalapját s Ilus derekához nyult.

— Most már megesküszünk, Ilus...

— Igen. Van már ágyam... hát törülközőm... de még koszdörüm is! Nézze, ebben a skatulyában — suttogetta, mialatt kinyitotta a dobozt.

A legény úgy pillantott bele, mintha a menyországra látna. Gyöngéden megérintett egy fehér bogyt a koszorún.

— Valami gyönyörű... de még is illet téged. Ezt nem mondhatja el magáról minden lány.

Ilus lesütötte szemét.

— Aztán ha nem is csaphatunk hét országra szóló lakodalmat, azért a jó embe-reinket megvendégljük. A zsoldomból összeraktam egy kis pénzt. Sört, bort, pálinkát hitelez a zsidó. Meghivom vőfélyné Kakuk Gábot.

— Azt? Hiszen nem tengődi...

— Baj is az! Jó komám volt Egerben három esztendőig, aztán bucsuzásakor megígérte, hogy másforma komának is elgyűn, mielőtt szükség lesz rá.

— Jaj de szentelen! Nem szívelhetem azt a Kakuk Gábot.

— Mért? Ő szivel téged, ha szembe incselkedett is veled, hátad mögött mindig magasztalt.

Ilus hallgatott. Restellte bevallani, hogy Kakuk többször erőnek erejével meg akarta csókolni... holot rá is várakozott egy recski lány.

— Nem rossz legény az, csak szeret mókázni. Igaz, egy kicsit garázza, ha túlságosan felönt a garatra. Nem tehet róla: olyan a természete. Majd ügyelek rá.

Az emlegetett Kakuk Gábor recski legény volt. Tehetőes gazda fia. Csak hát nyolcan voltak testvérek, nem nagy örökség nézett egyre-egyre.

Disznóöléskor kaszárnyabeli fiáról se felfigyelt meg az édesanyja. Gábor megosztotta a kolbászt, tőpörthős pogácsát ágyaszomszédjával, Oskolás Lajossal. És a három esztendő alatt összetartottak.

Lajos bemutatta pajtásait Ilusnak is. Tőle nem féltette, mert Gábor is csak a szabaddulást várta, hogy elvegye recski babáját. (Igaz, Egerben is volt szeretője, ezt szemére is vetette Lajos, de ő nevetve mentegődött a régi mondással:

"Minden valamire való katonának két szetrőre van szüksége. Egyiket a szíve kívánja, másik a gyomráról gondoskodik.")

Párszor hármashat is sétáltak az egri, kicső multu vár bástyáin, ahonnan az egri nők forró szurkot és ölmet öntöttek az ostromló törökökre, élükön a szépséges Dobó Katicával. Körhintánál, cirkusban is voltak együtt, Ilus mégse szívelte leendő vőfélyét.

Palóc volt ez a Gábor, de mintha kiütött volna szikár, magas fajtájából. Alacsony ugyan nem volt, de köpcös, rövidnyaku, pirosképi, mint a kunsági parasztok.

(Folytatása következik)

LESZIVJA A FÜSTÖT?

Miért kerülük
olyan nagyon ezt az
életbevágó kérdést más cigaretták?

A MIÓTA a Lucky Strike megteremtette a finom dohányok tisztítására szolgáló különleges eljárást és elmondotta a cigaretta szívással összefüggő összes tényeket — azóta a cigaretta ipar igazolomban van. Mert a Lucky Strike olyan dolgokat mert megemlíteni, amikről beszélni a cigaretta szakmában "tilos" volt.

Észrevehette, hogy általában fel-tűnően kerültek a "Leszivás" szót a cigaretta hirdetésekben. Miért? Senki sem tudja! Mert mindenki leszivja a füstöt — tudatosan vagy öntudatlanul! Minden dohányos, legyen az férfi vagy nő, a cigarettából felszívott füstnek egy részét belélegzi.

Azért olyan nagyon fontos, hogy biztos legyen benne, hogy a cigarettá-

jának a füstje jó és tiszta — hogy biztos legyen, hogy bizonyos tisztálanságokat nem szív be.

Leszivja a füstöt? A Lucky Strike fel merete tenni ezt az életbevágóan fontos kérdést — mert megadja azt a védelmet, amit ön akar... mert bizonyos tisztálanságok, melyek még a legfinomabb, legenyhébb dohánylevelekben is rejtve vannak a Lucky hűsítő eljárása által el lesznek távolítva. Ezt az eljárást a Lucky teremtetta meg. Csak a Luckynál van meg!

"It's toasted"

Ex Védi meg a Torkát

ingerlés ellen — köhögés ellen

O. K. AMERIKA

KAPCSOLJA BE A LUCKY STRIKE-OT—60 modern perc a világ legfinomabb lánc zenekarával és a híres Lucky Strike nyolcszázados minden kedden, csütörtökön és szombaton az N.B.C. rádióján.

Copyright 1932
The American
Tobacco Co.

MAGYAR Bányászlap

(HUNGARIAN MINERS' JOURNAL)

PUBLISHED BY HUNGARIAN WEEKLIES

8630 BUCKEYE ROAD CLEVELAND, OHIO

TELEPHONE: GARFIELD 2661

Az egyedüli magyar bányászlap az Egyesült Államokban
The only Hungarian Miners' Journal in the United StatesSubscription Rates: In the United States \$3.00 — In Europe \$4.00
Előfizetési ár: Az Egyesült Államokban \$3.00 — Európában \$4.00
Egyes szám ára 6c. Single Copy 6c.

Megjelenik minden csütörtökön

Published every Thursday

ANDREW FAY FISHER, Editor

A Magyar Bányászlapot bányászok írják bányászokról bányászoknak
The Hungarian Miners' Journal is written for Miners of Miners
by MinersEntered as Second Class Matter at the Post Office at Cleveland, Ohio
Under the Act of March 3, 1879.

LOUISIANÁBAN TELEPÍTÉS KÉSZÜL

Ugy értesülünk, hogy az egyik déli vasut társaság nagy arányú telenítésre készül és a magyarokat nagy számban fogja Louisiana államba invitálni.

Abban az államban a magyar farmerek nem csatlakoztak, mert Árpádon az egyik legvirágzóbb magyar telepe ennek az egész nagy országnak, a holdogulás előfeltételei tehát meg vannak a szá munkra abban az államban.

Ha azonban a telepítést komoly munkának szánják, ha attól igazán lényeges eredményeket várnak, akkor a telepítő vasutársaságnak nemcsak nagy körütekintéssel, de meglehetősen jó tervekkel is kell hozzájárulni a munkához.

Minthoz tudomásunk szerint a kiszemelt területen szintén epertermelést akarnak — a többek közt — bevezetni s mint-hogy ott az még nincs meg kellő arányban, a telepítőknek áldozatot kell hozni, hogy azt a terményt meghonosítsák a vidéken.

Nemcsak arra kell törekedniük, hogy a magyarok jó földet kapjanak, hogy azt olcsón kapják és hogy azt könnyű részletekben fizethessék, hanem arra is, hogy ott kellő szaktudással szolgáljanak a telepesek számára.

Mintafarmot kell csinálniuk, a mely készen és üzemben várja a települő magyar embert, mert ha csak elméleti utmutatást akar-

nak neki adni, az nem lesz elégséges.

Gondoskodni kell arról is, hogy a társaság élet egy bizonyos formájának az előfeltételei készen várják az esetleg oda törekvő magyar embert, nehogy egy nagy magányossággal fizessenek majd azok, akik elsőnek oda fognak törekedni.

A telepítőknek tudniuk kell, hogy a telepítés nehéz és lassu munka és nem szabad kiténni az elsőnek oda települő egy-két családot, hogy azok esetleg magukra maradjanak. Hogy a telepítés vonatott irama miatt a társaság a munkát abbahagyja.

Tudomásunk szerint a vasutársaság régen foglalkozik azzal a gondolattal, hogy vonalai mellé magyarokat telepít, de a régebbi tervek öletszerűen és próbáképén akartak egy pár családot oda vinni.

A vasutársaságnak bizonyos morális garanciát kell adni arra, hogy a munkát nem fogják két-három hónap múlva abbahagyni, ha azt látják, hogy az a maga természetesen nehézségével indul meg és hogy aki oda megy, az nem marad egyedül magyar a vidéken.

Ha erre nézve garanciákat adnak, akkor bizonyára kellő támogatást kapnak a munkájukhoz, enélkül azonban felelős magyar tényezők nem fognak szót emelni a bizonytalan időre és esetleg gyors sikerre épített próbálkozás mellett.

Magyarok állandóan meglehetősen számban mennek Árpádon vidékére és ha újabb települők Louisiana más sarkába fognak menni, akkor bizonyos morális garanciákat kell kapniuk arra nézve, hogy a már beszervezett magyar élet előnyeivel szemben a fentemlített ügyeket megkapják a másik vidéken.

NE VÁSÁROLJON FARMOT

mindaddig, amíg nem nézte meg az Észak-Nyugat legdusabban termő földjeit, ahol a farmerek ezrei megelégedett és gondtalan életet élnek.

LANDA, NORTH DAKOTA

területén ismeretlen a depressió. Nincsenek csaldott, gondterhes ábrázatu emberek. A farmok évről-évre bőven ontják a termést. Az éghajlat egészséges, az ivóvíz kitűnő, az országutak kifogástalanok. Iskolák és templomok a farmoktól könnyen elérhető távolságra vannak.

SOHA JOBB ALKALOM

nem kínálkozott teljesen felszerelt, dusan termő farmok vásárlására, mint most, mert az árak a jelenleginél olcsóbbak már sohasem lesznek. Egy kevés befizetéssel és sok esztendőig tartó részletfizetésre békés és gondtalan életet teremhet magának és családjának North Dakotában. Irjon Irjon ingyenes felvilágosító könyvecskéért az alábbi címre:

BACK TO THE LAND ASSOCIATION

2657 GRAND AVENUE

CLEVELAND, OHIO

ISMÉT
LÁZITJA A SAJTÓ

a congressus tagjai ellen a szavazókat és újra mepróbálják, hogy az alsóház tagjait engedelmességre kényszerítsék. Már t. i. engedelmisségre a nagytőke irányában.

És bár az amerikai szavazó polgár a gondolkozástól elszakított nagyon régen, a mai viszonyok mégis rákényszerítik, hogy ne csak a headlajnokat olvassa és az izgatás nem jár valami nagy eredménnyel.

Erdekes a jövő évi költségvetés multját, sorsát és a jelenjét átnézni egy pár sorban.

Mikor egy éve nyilvánvaló lett, hogy állandó és nagyarányú depressió van az országban, mikor látta a gyerek is, hogy a szövetséges kormány milliárdokat fog az államháztartásra ráfizetni, józan emberek azt követelték, hogy Hoover hívja össze rendkívüli ülészsakra a congressust. Hogy megfelelő adóbevételekről tudjanak gondoskodni.

Hoovernak és a kormánynak azonban ez a program nem tetszett, ők az adóemlést a választásig el akarták húzni és attól is félték, hogy a congressus esetleg foglalkozni a köznyomorról és szövetségi segélyt szavazna meg az éhezőknek.

OSTOBA
ÉS LEKLETLEN
MAKACSSÁGGAL

utját állták hát annak, hogy a congressus decemberig összejöjjon, amikor már milliárdokat fizettek rá az államháztartásra és amikor már a teljes gazdasági és társadalmi csőd egy hajszálynira volt az országot.

Decemberben aztán a helyzet tényleg súlyos voltával rájlesztettek a congressusra, milliárdokat zsaroltak ki a nagytőke megsegítésére belőle és megtiltották, hogy legalább kenyeret szavazzanak meg az éhező polgároknak.

Ugyanakkor beismerték, hogy az adójövedelmet fokozni kell, hogy éveken át nem tud a kormány milliárdokat kölcsön venni, mert utóbb nem marad hitelező a kormánynak sem.

És előálltak a forgalmi adó legbecstelenebb és legaljasabb ötletével. És mert a congressus tagjait bele tudták rémiteni abba, hogy milliárdokat szavazzon meg a hajban levő nagytőkének, megpróbálták belerémiteni a képviselőket, hogy a forgalmi adót megszavazzák.

EMLÉKSZÜNK RÁ,
HOGY EZ NEM MENT.

hogy az alsóház tagjai felláztak a nagytőke és a Fehér Ház parancsai ellen és a szegény embereknek a forgalmi adó útján való megadózása helyett a nagy jövedelmeket adózták meg súlyosabban.

Az adójavaslat még nem ment keresztül a senátusban, de nincs kétség benne, hogy a senátus követi a ház példáját és hogy a nagy jövedelmi adók megmaradnak.

Mikor a nagytőke látta, hogy nem sikerül a forgalmi adó aljas javaslatát által a közterheket a legszegényebb osztály nyakába varrni, elkezdtek a sajtóban idegesen izgatni a congressus tagjai ellen és az elnöktől azt követelték, hogy az államkiadásokat csökkentse.

Három-négy-hat hónappal az előtt az államkiadások terhének a csökkentését nem emlegette sem a sajtó, sem a nagytőke, mert akkor még azt hitték, hogy a forgalmi adó a terhek nagy részét nem az ő nyakukba akasztja.

Most aztán egyszerre úgy tűntek fel, mintha az államterhek

könnyítése lenne a főcél, mintha attól függne az országnak lelki üdvössége és földi boldogsága és javaslatot csináltak az elnökkel, amely levágná a szövetségi alkalmazottak fizetését.

A CONGRESSUS TAGJAI
ÉRTHETŐEN

és nagyon helyesen, nem mentek bele ebbe a javaslatba, nem hajlandók a munkanélküliek számaát jelenleg emelni, vagy a havi százhusz dolláros szövetségi alkalmazottak fizetését levágni, ha nem azt mondják, hogy tessék a milliós, meg tízmilliós jövedelmeket még súlyosabban megadózni.

A congressus alsóházának a tagjai ma már — hála Isten és nagyon okosan — egyenesen és nyíltan kijelentik, hogy nemcsak az állambevételek miatt kell a nagy jövedelmű emberekre nagy adókat kivetni, hanem azért is, hogy a nagy vagyonokat — szét-törjék.

Az amerikai demokratikus berendezkedésre halálos veszedelem az ezermilliós vagyonok felhalmozása, mert ilyen vagyonokkal kivételes és veszedelmes hatalmat élvez egy-egy ember és mindenképpen kíváncsok, hogy a fának az égig való növekvését meggátolják.

Az alsóház tehát ismét fellázt és abehelyett, hogy a nagyon rosszul fizetett szövetségi kishivatalnokok fizetését lenne hajlandó levágni, halálos nyugalommal törli ki télenként szeretett és nagyrabcsült elnökünk indítványát, hogy szükség legyen a nagy vagyonok megadóztatására.

NEMCSAK
AZ ALSÓHÁZAN
BESZÉLNEK

a legnagyobb nyíltsággal róla, hogy a nagy vagyonokat szét kell törni végre, hanem a senátusban is emelkednek olyan hangok, amelyekért a közönséges halandót bolsevizmussal vádolnák.

Long louisianai senátor, akiről nemcsak a hosszabb ismertetést fogok írni, már fellázt a demokrata vezérek árulása ellen és nyíltan kijelentette, hogy az semmivel nem különb az olajpártnál, hogy mindkét párt korrupt vezetősége alázatos hűség-gel csak a nagytőkét szolgálja.

Long azt mondta a senátusban, hogy a nagy jövedelmeket annyira meg kellene adóztatni, amilyenre még a radikális congressusmanek sem gondoltak.

Egy millió dollár évi jövedelem felül Long mindent elvenne adóba, már pedig vannak elegend az országban, akiknek az évi jövedelmük az öt milliót, sőt a tizenöt milliót is meghaladják évente. Long szerint senkinek nincsen szüksége egy millió dollárnál nagyobb jövedelemre éven te és e sorok szerény írója kénytelen a senátorral megegyezni.

Longnak a másik indítványa az, hogy minden öt millió felüli összeget vegyenek el adóba minden örökségből, pedig tudva levőleg vannak honfitársak, akik százezer dollárt örökölnek. Edsel Ford öröksége kétezer millió dollárra fog rugni, amiből Long — szintén igen helyesen és okosan — ezerkilencszázkilencvenöt milliót dollárt elvenne.

TERMÉSZETES.
HOGY A NAGYTŐKE

és annak minden kirendeltsége szolgálja és kulija erősen dolgozik, hogy az adójavaslatokat enyhítse és a lapokban olyan féktelen izgatást visznek végbe a congressus ellen, amire még itt sem szokott gyakran példa lenni.

Az elnök rezignáltan turja a tájtéket, a kormány tagjai hisz-

terikusan táncolnak a congressus bizottságai előtt, a két öreg korrupt párt vezérei pedig vért izadva kéri és fenyegetik a lázadó honatyákat, hogy engedelmesskedjenek a tőkének.

Annak a nagytőkének, amely ebbe a szerencsétlenségbe hajszolta ezt a gazdag országot, annak a tőkének, amelynek a kezében az uralom egyeseknek ezermilliókat, de a tömegnek csak szenvedést hozott és amely éppen olyan butának, mint amilyen aljasnak bizonyult, mikor a szabad kalózkodás rendszere a depressiót felidézte.

Well, a lázadó képviselők nem hajlandók behódolni és két-három hét alatt készen lesz az első fűlig-meddig becsületlen adótörvény, amelyet béke időben rá tudtak erőszakolni az uralkodó tőkés osztályra.

ÉPEN ILYEN KEVÉS
SZERENCSEJE

van a tőkének és a nagytőke Fehér Házban terpeszkedő kirendeltségének a tőzsdé ügyében, amely körül szintén hiába ordítottak.

Pár hete, mikor a kormány összes hazugságai képtelenek voltak az értékpapírok esését megátolni, az elnök is, a miniszterei is állandóan kiabáltak, hogy bizonyos elvetemült hazaárulók a papírok esésére spekulálnak, azt mesterségesen idézik fel, amit a senátus el is rendelt, de amit az elnök már nagyon megbánt, de visszacsinálni nem tud többé.

La Guardia bebizonyította, hogy nem hazaáruló összeesküvők hajtják le mesterségesen az értékpapírok árát, hanem gazember és lelketlen haszonlesők hajtották fel mesterségesen a papírok árát akkor, mikor azt a nyakába sózták a közönségnek.

Hogy amíg Coolidge és Hoover az értéktőzde boomja alatt prosperitásra hivatkoztak, addig a spekulátorok lefizették az újságokat és az újságírókat, hogy huzog hüreikkel az értékeket mesterségesen felhajtásák.

Az elnök a vizsgálatot most már sokkal kisebb erállyel kéri és a legjobban azt szeretné, ha az egészen abbahagynák.

A POLITIKA
ÉS A VÁLASZTÁSI
KAMPÁNY

eddig két bizonyossággal szol-

BUDAPESTIG
ÉS VISSZA

HARMADIK
OSZTÁLYON

Kitűnő elhelyezés és
ellátás... Indulás New
Yorkból hetenként.
Közvetlen és gyors
vasuti összeköttetés
Hamburgból Magyar-
országba.

Felvilágosításért forduljon
bármely helyi ügynökség
vagy

HAMBURG-AMERICAN
LINE

839 Union Trust Bldg.
Cleveland, Ohio

H&A

E L A D Ó

Kitűnő farmok Louisianában, egy mértékűnyire az iskolától, templomtól és városától. Polyóvíz vezet a farmon keresztül. A farmokon jó állapotban levő lakóházak és istállók vannak. Alkalmas tehén- és istálló szet és általános gazdálkodásra. Az árak mérsékelték. Egyhármad előre fizetendő a többi kényelmes hosszú részletre. Ha érdekli, írjon a következő címre:

KENTWOOD BANK
KENTWOOD, LOUISIANA,

gált az országnak. A republikánusok savanyu mű-örömmel jelemtik, hogy Hoovernak már ma elég delegátusa van a jelöléshez, amit azonban éppen ilyen biztonság-sággal tudhattak már ez előtt két évvel. Az elnök mindig tudja magát jelöltetni.

Vizsont a republikánusok tudják, hogy ha lehetne egyetlen chance-ja a pártjuknak, akkor az csak Hoover nélkül lehetne.

A demokraták most már tudják, hogy Al Smith még nincs elintézve és hogy a volt kormányzó — ha akarja — meg tudja akadályozni a jelenlegi new yorki kormányzó jelölését.

Nem valószínű, hogy Smith tud-

ná magát jelöltetni, de bizonyos, hogy csak az ő beleegyezésével és hozzájárulásával lehet akár Rooseveltet, akár mást jelölni.

Ezekén felül biztos már, hogy mindkét párt ígéretet fog tenni a prohibíciós törvények módosítása ügyében s ha egyebet nem, akkor meg fogják ígérni, hogy megengedik a lakosság szavazását ebben a kérdésben.

Undorító nézni, hogy Hoover-erőkkel együtt a száraz politikuskok miképpen másznak át a nedves fenékre, mert azt hiszik, hogy az általános hangulat a törvény módosítását kívánja.

Folytatás az 5-ik oldalon)

Szavazzon Ingallsra

Kormányzóznak

D AVID S. INGALLS, Ohio állam Republikánus kormányzójelöltje egy igazán liberális ember.

Megérti a prohibíciós törvények gonoszságát és megmondja, hogy hol áll.

Őszintén kijelenti, hogy a törvényt meg kell változtatni, hogy a lehető legrosszabb állapotokat megszüntessük. Ingalls nem olyan ember, aki egyfélélt mond és másfélélt gondol. Nem udvarol a szárazaknak és susog a nedvesek fülebe másfajta ígéreteket, hogy a szavazatokat megnyerje.

Távrolról sem tartozik azok közé a hypokriták közé, a kiket a nép már kezd utálni. Eljött az ideje, Mr. Ingalls szerint, az igazi mértékletességnek és nem a prohibíciónak, mert a prohibíció tönkre teszi az otthonokat, az elégedettséget és egy igazi népelet igazi fundamentumát.

El kell mulni a susogás, a gangster háborúság idejének, el kell mulni a személyes szabadság ellen törő hadjáratnak, ha azt akarjuk, hogy nemzetünk szabad és egységes maradjon, ha azt akarjuk, hogy erkölcsiben és gazdaságilag fejlődjen.

Mr. Ingalls a hite szerint éli. Mikor a világháború kitört, bebizonyította, hogy igaz hazafi, mint az ország többi igaz gyermekei. Tizennyolc éves korában ott küzdött ezért a hazáért az északi tenger felett a levegőben és úgy került ki a háborúból, mint az ország egyetlen "Naval Ace"-je. Rá mindig lehet számítani, hogy megteszi a kötelességét az államért és az országért. Megmutatta ezt háboruban és békében.

Mint a navy ministerium államtitkára befejezte a navy öt éves repülési programját négy év alatt s ezáltal megtakarított az országnak \$23,000,000-t és végül azt ajánlotta, hogy szüntessék most már meg az állását, mert a tengerészeti ministeriumban tudják most már a munkát folytatni. Ez valami teljesen új dolog az amerikai történelemben. Rendkívüli emberek rendkívüli dolgokat cselekszenek. A hivatásos politikusok minél többet akarnak költeni az ország pénzéből és nem gondolnak arra, hogy az adófizetők pénzét spórolják.

Mint Ohio állam kormányzója, Mr. Ingalls meg akar takarítani az állami kiadásokon 6,500,000 dollárt már az 1932-ik esztendőben. Ahelyett, hogy új adóforrásokat keresne, azt állítja, hogy a kiadásokat is, az adókat is le kell szállítani. Minthogy neki politikai kötelezettségei és ígéretei nincsenek, ő szabad ember és megvalósíthatia a programját.

A gazdasági programjában és más pontokban tanúsított egyenessége még azoknak a nagyrabcsüslését is megnyerte, akik más nézetben szoktak lenni.

Ő a nép fia, aki vezér és aki nem mások után megy. Ha május 10-én az előválasztáson Ingallst jelölik, az azt jelenti, hogy a legjobb ember győz a novemberi választáson. Ingallssal az élén Ohio a legtisztább adminisztrációt kapja.

INGALLST KORMÁNYZÓNAK

State Ingalls for Governor Committee, Columbus, Ohio
Earle L. Johnson, Mgr.

HETI SZEMLE

(Folytatás a 4-ik oldalról)

AZ ORSZÁG GAZDASÁGI HELYZETÉBEN

semmi kedvező változás nem történt a múlt héten s bár a jelek ma azt mutatják, hogy a vi szonyok hat-nyolc héten belül enyhülnek, a múlt hét eseményei szomorúak voltak.

Az acéltruszt az osztalék fizetését felfüggesztette, mire a tőzsdén ismét estek a papírok, minden senátusi vizsgálat és minden fehér házbéli siránkozás dacára.

És bár az ország lapjai még egyáltalán nem írnak a dolgról, ismét figyelmeztetem e lap olvasóit, hogy az acéltruszt igazgatósága új bérnyújtást fog az iparban elrendelni.

Az autó ipar reményei is lassan akarnak teljesülni és áprilisban csak körülbelül fele annyi kocsit adtak el, mint a múlt évben.

Sokan azt hiszik azonban, hogy a vevők épen úgy, mint a gyárak kénytelenek voltak Fordra várni és nem lehetetlen, hogy ennek van valami alapja. Ebben az esetben a szezon valamivel elnyúl és az autó-ipar szeptem-

berig ad fokozott munkát az embereknek.

A NEHÉZ IPAR EGY SZÁZALÉKKAL

emelte a múlt héten a termelését és szintén az autó ipar nagyobb rendelkezései várnak új üzletet, ami azonban nem lesz nagy.

Súlyosan sújtja az acélpipart az épületipar rettenetes pangása. Ez évben ötvennyolc százalékkal kevesebb az építkezés, mint a múlt évben, de nyolcvanöt százalékkal kevesebb, mint az azt megelőző esztendőben.

Nincs is rá kilátás, nincs is rá szükség, hogy az építkezés meginduljon, mert a lakóházak százezei, az irodaépületek ezrei és a nagy szállodák százai állnak üresen az országban.

A ruha ipart nem tudja fokozott üzemre bírni az a tény, hogy a ruha árát tényleg alaposan leválták, mert az embereknek egyszerűen nincs rá pénzük, hogy tisztességesen öltözködjének.

Feltűnő sok szövőgyár áll a csőd szélén és ezekre rug a ruha gyárak száma, amelyek a bukáshoz közel vannak.

A PÉNZÜGYI HELYZET JAVULÁSÁT

ennek a hónapnak a végére várhatjuk és ha sikerül a kormány szándéka és a congressus igyekezete, akkor ebben az évben pénzügyi megrázkódtatások, bankbukások stb. nem lesznek.

Négy-hat hét múlva érezni lehet majd, hogy több pénz van az országban, hogy a bankok szívesebben adnak pénzt vállalkozásokra és üzletre és hogy az árak lassan megállnak, sőt az ősz kezdetére elkezdhetnek az árak emelkedni.

Voltaképpen a dollár lesz ismét olcsóbb, úgy, hogy az adósságok sulya kisebb mértékben fog az adóssok vállaira nehezedni.

Fel lehet tenni azt is, hogy az ősz derekára és végére szemmel látható javulás lesz az országban s hogy két millió ember ismét munkához jut, de a várható prosperitás nem tart majd sokáig.

Mélyen gyökerező szervi baja van ennek a gazdasági berendezkedésnek, amelyen bérvágásokkal, a pénz felhígításával és hasonló injekciókkal segíteni nem tudnak.

A TÁRSADALMI ESEMÉNYEK HOMLOKTERÉBEN

a Hawaii szigetek hírhedt pere állt a múlt héten. Massie navy hadnagy megölte a felesége állítólagos megrontóját, előre megfontolt szándékkal és a gyilkosságban segédkezett az anyósa és két matróza.

Lehetséges, hogy Massie felháborodását az emberek egy része megérti, lehetséges, hogy a gyilkosságot pillanatnyi felindultságában követte volna el, akkor az emberek többsége talán mentséget a számára.

De akármint követett el a félvér hawaii fiú, a hadnagy urnak és anyósának nem volt szabad előre megfontolt szándékkal a vádlottat elrabolni és megölni és egy félig-meddig becsületes esküdtszék kénytelen volt őket elítélni.

Minthogy azonban itt fehér emberek állnak szemben színesekkel, természetes, hogy az egész ország fel van fordulva és a leglehetségtelenebb végletekre ragadtatják egymást az emberek.

A legkülönösebbek a honolului fehér asszonyok, akik most bojkottálják azokat az üzleteket, ahol valamelyik esküdt van alkalmazva.

FEHÉR HÓDÍTÓK ALJAS ÉS GYALÁZATOS

pogányágát a színesek már megszokták, de még a jól ismert trükkökön is jóval tultesz, amit ezzel az ügyel csinálnak.

A színesek legmegráztatóbb törzsei is kénytelenek látni, hogy a fehér emberektől igazságot — még a fehérek által rájuk erőszakolt törvények szerint is — lehetetlen remélni és a nemezis igazságos sujtó keze lesz, ha ösztörik egyszer a fehérek ha talmát.

Még nem tudni, hogy milyen formán végződik a Massie per, de meg lehet róla mindenki győződve, hogy a vádlottak, a gyilkosok a börtönbe nem mennek.

Fehér embereket akkor sem tesz az angolszász igazságszolgáltatás a színes miatt börtönbe, ha véletlenül szegény fehérek gyilkolnak. Még kevésbé fogják azt megtenni az előkelő dámával és annak katonatiszt vejével.

Szerencsése a két matróznak, hogy ilyen előkelő társaságban gyilkoltak, mert ez biztosítja számukra, hogy semmiféle tényleges büntetést — esküdtszék ide, esküdtszék oda — nem kapnak.

A MÁSIK TÁRSADALMI ESEMÉNY

hasonlóan szégyenletes ügye az országban. California kormányzója kihirdette, hogy nem ad Mooneynek és elitelt társának kegyelmet és a két munkásvezér továbbra is marad a börtönben.

Tizenhat éve vannak bezárva és ha a robbanásban tényleg bűnösök lettek volna, ez alatt az idő alatt a büntetésüket elvették. Közvetlen bizonyíték azonban nem volt ellenük s kétségtelen, hogy az ügyészség frame-up alapján küldte őket az életfogytiglan tartó börtönbe.

Mooney kérvényének a megtagadását a kormányzó azzal is megokolta, hogy a rab munkásvezér előlelete nem ajánlja kegyelemre. A keresztény civilizáció jogszolgáltatása mindig azt igyekezett megállapítani, hogy a vádlott bűnös-e abban, amivel vádolják és ha egy véres kezű, ismert gangstert valaha vád alá helyeznek, nem engedik meg a bíróságnál, hogy a gangster előéletét, vagy a foglalkozását tárgyalják, csakis azt a cselekményt, aminek az elkövetésével vádolják.

A kormányzó ur azonban jónak látta, hogy a munkások előéletét kritizálja, pedig abban semmi becsutelt dolgot nem lehet találni, csupán azt lehet megállapítani, hogy a munkások jogaiért a kor ismert és gyakran igénybe vett fegyvereivel küzdtek.

Az ország lakossága nem sokat látszik törődni a dologgal, de a munkások nem fogják az ügyet abbahagyni és California bojkottja mellett fognak agitálni. Miután itt minden fölé helyezik a pénzt és az üzletet, talán ha a bojkott eredményes lesz, California állam maga követeli a kegyelmet.

NAGYON ÉRDEKES EGYÉBKÉNT.

hogy amíg egyrészt a valószínűleg ártatlan két munkás vezért tizenhat év után sem engedik ki a börtönből, addig a biztosan többszörös gyilkost, aki azonkívül bootlegger, rabló, bordélyházas és tolvajvezér, nem tudták még ma sem véglegesen becukni a börtönbe.

Sőt nincs kizárva az sem, hogy Mr. Al Capone kiszabadul a börtönből, hogy az elrabolt Lindbergh gyereket visszaadják, akik azt a szülőktől elvitték.

A haramiavezér nyilvánosan kijelentette, hogy ő a gyermekeket vissza tudja szerezni és egyáltalán nincs kizárva, hogy Lindberghék, a kormány és az ország lakossága megengedjék neki.

Ha ez bekövetkezik, akkor a legjobb lesz, ha elcsapjuk a kormányt és a gangsterek kezére adjuk az országot, mert nincs semmi értelme, hogy ne a leg-erősebb hatalom, hanem egy másik, annál gyöngébb csoport ural-kozzék felettünk.

EURÓPÁBAN A FRANCIA VÁLASZTÁSOK

érdemelték a múlt héten nagyobb figyelmet. és mindenki szívesen látja, hogy a mérsékelték kerültek többségben a parlamentbe.

Nagyon sok helyen pótválasztás lesz és egyáltalán nem lehetetlen, hogy felborul a jelenlegi helyzet, de sok valószínűség erre nincsen. Ha mérsékelték radikálisok kerülnek hatalomra, akkor valószínűleg megtalálják a békés megegyezést a németekkel és talán végre annyi év után megkötik azt a békét, amit idáig soha meg nem kötöttek és véget vetnek a háborúnak, amely 1914 óta húzódik.

Nagy kár, hogy Angliában a munkáskormány már nincs hatalmon, mert a francia radikálisok sokkal könnyebben meg tudták volna a németekkel egyezni, ha a munkáskormány is hozzájárult volna — hasonló engedékeny szellemben — az egyezséghez.

Ha a pótválasztások nem borítják fel teljesen az eddigi eredményeket, akkor a hadisarc kérdését júniusban talán megoldják és akkor az sem lesz lehetetlen, hogy a dunai államok federációjára megtalálják a helyes formát.

TRINER FELE KESERŰ BOR

székrekedés, érvénytelenítés, fej térdelés és álmosság ellen. Minden drug storeban kapható.

MÁJUS ELSEJÉN MUNKÁS Tüntetések

voltak az egész világon, de sehol nem voltak komolyabb zavarások.

Az oroszok ismét meglepetést mutattak a világnak, mert az idegen követek egy olyan vörös hadsereg felvonulásában gyönyörködtek, amelynek a létezését eddig nem hitték.

Nemcsak nagyszerűen fegyverezett mintahadsereg vonult fel előttük, hanem a hadsereg a technika minden gyilkoló szerszámaival bőségesen fel is van szerelve és különösen ez döbbenetette meg a kapitalista világot.

Tudják, hogy a Sovjet nem akar háborút viselni, hiszen a lefegyverzési konferencián egyedül ők ösztintek a békére való törekvésben, de a fegyveres erejük azt mutatta, hogy kockázatos dolog lenne megrohanni a még mindig forradalmi állapotokban levő országot.

Két milliányi nép vonult fel Moszkvában a proletár-ünnepe, sokkal nagyobb tömeg, mint a mennyit valaha a césárok tiszteltetére glóriába tudtak rendelni.

SPANYOLORSZÁGBAN ÁLTALÁNOS

munkabeszüntetés volt május elsején és a kormány minden fegyveres ereje ki volt rendelve, hogy a kommunisták itt-ott a kezükbe ne ragadhassák a hatalmat.

Egy-két embert megöltek, egy csomó megsérült, egy nagyobb csomót elfogtak, de úgy látszik, hogy a rend Spanyolországban is helyre állt és hogy egy kis időre talán fegyverszünet lesz a radikálisok és a kormány közt.

(Folytatás a 8-ik oldalon)

SZAVAZZON

ELBERT SMITH

DEMOKRATA JELÖLTRE

Logan kerület

Justice of Peace

tiszttségére:

1. A Mountain State Business Collegeban jogot tanult.
2. Könyvelő volt a Draper Coal & Coke-nál.
3. A Leader Store üzletvezetője volt 5 évig.
4. A United Outfitters üzletvezetője 12 év óta.
5. Alkalmas a tisztésre.

En magyarokkal a bányában is dolgoztam.

SZAVAZZON

WM. C. "BILL"

TURLEY-RE

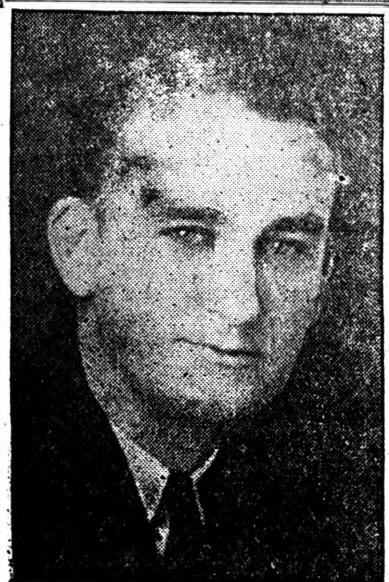
DEMOKRATA JELÖLT

ASSESOR

állásra

Segitse őt, mert megválasztása hasznos lesz a szegény nép-re. A szegény adófizetőknek szükségük van rá.

Szavazzon az ön barátjára

AZ IGAZSÁGHOZ ÉSZSZERŰSÉG

Több ok miatt érdemes szavazni

L. W. HATFIELD

(ELBA)

REPUBLIKÁNUS JELÖLTRE

Logan kerület

JUSTICE OF PEACE

tiszttségére.

Gondolja meg ezeket:

1. Míg tiszttségben volt, hűségesen szolgált.
2. Az igazságot ésszerűen alkalmazta.
3. Jó volt barátaihoz.

(Ezt a hirdetést L. W. Hatfield barátai fizették.)

West Virginia i Magyarok !

Thomas C. Townsend

Kormányzó-jelölt

volt az, aki 1921-ben a hírhedt logani march után vád alá helyezett bányászok védő ügyvéde volt.

Thomas C. Townsend maga is bányász volt Fayette megyében, megérti a bányászok, a bevándoroltak kívánságait.

Ha őt megválasztjuk kormányzónak, a bevándorolt bányászoknak jobb dolguk lesz az államban.

Thomas C. Townsend a kis emberek, a szegény munkásnép barátja, akiknek megválasztása új korszakot jelent West Virginiában.

Szavazzon Május 10-én az előválasztáson

Thomas C. Townsendre

(This advertisement is paid for by friends and supporters of T. C. Townsend.)

A MUNKÁSNÉP IGAZI BARÁTJA

DR. H. H. FARLEY

DEMOKRATA JELÖLT

Logan County

SHERIFFJÉNEK

Szavazzon Dr. Farleyre és akkor egy olyan emberre szavaz, aki barátja volt mindig. Aki a bányászok és az azok családjaiknak az érdekeit a szíven viseli.

A befolyását és szavazatát kérem.

Előválasztás 1932 május 10-én

Igy bolondítják a Munkás Betegsegélyző Szövetség tagságát

Mindenről beszél Vitális, csak a huszonhétézer dolláros veszteségről nem. — Ő nem aggódik azon, hogy az egyesület a tagság nagyobb részét elvesztette. — Az öreg tagok esetleg biztosítás nélkül maradnak, de Vitális a dzsábját megtartja. — A Munkás Betegsegélyző Szövetség idős tagjainak feltétlen érdeke, hogy vessenek véget az egyleteesdinek és keressenek biztonságot valami nagyobb biztosító egyesületnél. — Ne hallgassanak a mosdatlan száju demagógra, hanem higgyenek a számoknak. — És a számadásokat is jó lesz megvizsgálni.

Néhány héttel ezelőtt foglalkoztunk a Munkás Betegsegélyző Szövetség ügyével és helyzetével, és azt ajánlottuk a tagságnak, hogy keressenek egyesülést egy nagyobb egyesülettel vagy biztosító intézettel.

Nem adtunk tanácsot, hogy melyik egyesületnél keressenek biztonságot, sőt világosan kiírtuk, hogy ha magyar egyesülettel nem tudnának egyesülni, akkor más felé keressenek erősebb hajlékot.

Meg kellett írunk azt a cikket. Meg kellett írunk azért, mert a Munkás Betegsegélyző Szövetség tagjainak a nagy részét a bányászok közül toborozták. Leginkább akkor toborozták, amikor a nagy egyesületek a korszakint befizetést behozták, és ami-

nek, mikor a nagy egyesületeknél sem kell többet fizetni.

Mihelyt a Munkás Betegsegélyző Szövetségnek a korszakint befizetést az "American Experience" táblázat alapján behozták, az egyesület létezésének azontúl nem maradt csak egy célja.

Dzsabot biztosítani Mr. Vitálisnak.

A tagok nagyobb része ezt belátta.

Belátták és otthagyták a Munkás Betegsegélyző Szövetséget, úgy hogy egy pár rövid év alatt tagjainak a nagyobb felét elvesztette.

Ostobaság és rosszhiszeműség arra hivatkozni és azt állítani, hogy majd visszanyeri őket, mert a nagy egyesületeknél is így volt,

A befizetési rendszer, a tagsági díj, a teher épen olyan nagy abban, mint a legnagyobb testületben, amíg ezzel szemben a maréknyi tagság egyesületi játéka óriási ügyvezetési terhet ró a tagságra (a bevétel tíz százalékát ügyvezetésre költik), ok nélkül, cél nélkül. Csak egy a cél ma már, hogy dzsábjá legyen Vitálisnak.

Mikor előző cikkünkben rámutattunk, hogy a testület tagságának addig kellene valahol egyesülni, amíg nem késő, a míg az öreg tagok a jelenlegi tartálék birtokában méltányos áron biztosítást kaphatnak, mind ezekről nem akartunk beszélni.

Mi Vitális urat személyesen nem is ismerjük, és mert bennünket nem személyes érzés, nem

Eagle Brand
CONDENSED
Milk

THE BORDEN COMPANY, Dept. FL 3
350 Madison Ave., New York, N. Y.
Kérem küldjék meg nekem ingyen az új
"Baby's Welfare" könyvet.
Név: _____
Cím: _____
Város: _____ Állam: _____

sze — a Bányászlap állandó olvasói — megtanultak alaposan számolni és gondolkodni, elkezdtek a figyelmeztetésünkön gondolkodni.

Gondolkodni kezdtek rajta, hogy minek egy maréknyi csoportnak drága ügyvezetés, minek központ, minek titkár, minek hallatlanul drága hivatalos lap, mikor akármelyik nagyobb és mérhetetlenül erősebb egyesületben a biztosítást körülbelül ugyanolyan feltételekkel megkapják.

És Mr. Vitális észrevette, hogy a tagok egy része, a bányásztagok, elkezdtek gondolkodni. Mert a gondolatukat közölték a dupláron kiadott hivatalos újságban. És Mr. Vitális jól tudja, hogy mihielyt a tagok mind elkezdnek komolyan és okosan gondolkodni, az ő nagyszerű dzsábjá megszűnik.

Kifőrmédt tehát az Összetartás nevű hivatalos lapjában, és olyan alávaló, olyan aljas, olyan minősíthetetlen hitvány hangon foglalkozott a Bányászlapmal és a sorok íróival, amilyent csak a sarokba szorított desperált emberek használnak.

Irt a tagságnak a szerencsétlen emlékeztető Himler bányáról, a Himler bankról (amelyet azóta annyi ezer bank követett az országban), irt a Marciól, a Mártonról, a Mortonról, csak éppen arról nem irt, hogy évente és tagonként hat-hét dollárokat miből tudnak veszteni az egyesületben.

Mocsos és gonosz kezekkel a Verhovay Segélyegyletet is belekeverte a förmedvénybe, aminek semmi köze ehhez a dologhoz, mert hiszen a Bányászlap egy betűivel sem ajánlotta, hogy pont a Verhovay Segélyegylet csatlakozzanak.

Összehadart hetet-havat, irt a Verhavayak befektetéséről (amiért remélem és elvárom, hogy a Verhovay Segélyegylet igazgatósága be fogja perelni az Összetartás kiadóját), csak arról nem irt, ami a tagságot igazán érdekelné.

Hogy ráfizettek-e tagonként hat-hét dollárt évente és hogy miből fogják azt ezentúl ráfizetni, és hogy mi célja ennek az egész néhány ezer emberből álló egyesületnek? Persze azon a célon kívül, hogy Mr. Vitálisnak finom dzsáb a főtítkárság?

Két-három hasábon végig szemtelenedett, végig marakodott, végig marciózott, de olyan butának nézi a saját egyesületének a tagságát, hogy egyetlen szóval sem emlékezett meg az igazán lényeges dologról. Hogy miképpen fog létezni ez a felénél kisebbre zsugorodott tábor, ha a bevételek tizedrészét központi vezetésre kell pazarolni, és hogy miből fognak évente és tagon-

ANYÁK!

Ha saját tejük hiányzik próbáljanak Eagle Brandet

Minden anyánál, ha a saját teje hiányzik, a legfontosabb kérdés az, hogy milyen táplálékot adjon a bábának. Az Eagle Brand az elmúlt hetvenöt évben sok millió anya számára oldotta meg ezt a kérdést.

Az Eagle Brand olyan könnyen emészthető, hogy ebben a tekintetben hasonló az anyatejhez. Olyan könnyen és tökéletesen alakul át, hogy minden cseppje a csecsemőt táplálja — szilárd csontokat, erős izmokat, egészséges sejtöveket épít.

INGYEN
Egy csodás bébi könyv! Ha a bábéja nem úgy fejlődik, ahogy kellene, ajánljuk úgy önnek, mint orvosának, hogy gondoljanak az Eagle Brandre. Írjon az ingyen könyveskéért. A "Baby Welfare" új kiadása — csodás segítség arra vonatkozólag, hogyan kell a bábát gondozni és táplálni.

ként hat-hét dollárt ráfizetni az üzletre. Ezekről nem irt Vitális ur egy betűt sem. Pedig EZ érdekelné a tagságot.

Nem hisszük, hogy a Munkás Betegsegélyző Szövetség konvencióját vagy tagságát a legkisebb mértékben érdekelné, hogy Himlernek a neve Márton-e vagy Marci, és az sem igen fogja a tagságot érdekelni, hogy egy másik egyesület miképpen fektette be a vagyonát. Még azokkal sem fogunk tulságosan szót foglalkozni, hogy a Himler bánya tönkre ment. Mert mindez a Szövetség ügyéhez nem tartozik.

A Szövetség ügyéhez az tartozik, és csak az tartozik, hogy a tagság felénél több kimaradt az egyesületből, hogy az összes bevételek tizedrészét ügykezelésre kell költeni, mert ilyen kis országos egyet nem tud egészségesen létezni, és hogy évente és tagonként már most is hat-hét dollár ráfizetés mutatkozik az egyesületben.

A Szövetség ügyéhez az tartozik, hogy ha nagyobb testülettel (és mi soha nem irtuk, hogy milyen testülettel) egyesülést keressnek, akkor MA MÉG a meg a meglévő pár dollár tartalék segítségével az öreg tagok is méltányos áron juthatnak egy megfelelő egyesületbe.

De ha még négy évig ilyen arányban fognak ráfizetni, akkor négy év múlva az öreg tagok többé ésszerű áron nem juthatnak egyesületbe, és a további létezésnek csak egy lesz az eredménye, hogy Mr. Vitális még négy évig fog ezen a kis csoport szegény emberen élősködni, mint főtítkár. Mert ma, mióta American Experience táblázat szerint és kor szerint fizetnek, csupán csak ez a célja az egyesületnek. A Mr. Vitális jó és zsiros állása.

És akár Márton, akár Marci, akár himler-bánya, akár Verhovay Egyesület, mind ezeket nem lehet Mr. Vitálisnak szem tagadni. Ugy tett tehát, mint bodóne, aki másról kezd beszélni. Well, a tagság nem kíváncsi a "más"-ra. A tagság arra kíváncsi, hogy mit mondanak a számok. Azok pedig a tagságnak kétségbeesztő dolgokat mutatnak, csupán csak Mr. Vitálisnak ígéri, hogy egy pár évvel tovább tart a jó állás és a dicsőség. That's all.

Ha a Munkás Betegsegélyző Szövetség konvenciójának az a célja, hogy Vitálisnak az állása eltartson még egy pár évig, akkor tovább játszhatják az egyesületet a Szövetséggel.

Ha azonban a tagság számára életbiztosítást és biztonságot keressenek, akkor üljenek le számolni, akkor ne beszéljenek Marciól vagy Mártonról, hanem arról, hogy évente tagonként hat-hét dollár már ma is a veszte-

ség. És kérdezzék meg önmagukat, hogy minek, mi célból létezzük tovább a szövetség, minek huzzák a dolgot még egy pár évig, mikor alkalmuk lehet rá, hogy nagyobb egyesületnél nagyobb biztonságot találjanak, és mikor ezt EGY PÁR ÉV MULVA NEM FOJJÁK TUDNI MEGTENNİ. Mert ilyen arányu további ráfizetés mellett egy pár év múlva nem lesz egy cent sem a kasszában.

Igaz viszont, hogy ezzel szemben, ha még egy pár évig külön egyesületit játszanak, akkor még eltart valameddig a Mr. Vitális állása.

A tagság képviselőinek kell eldönteni, hogy érdemes-e, szükséges-e, célszerű-e tovább tartani az egyre fonnyadó, egyre csökkenő, tagjai-vesztett, ráfizetéssel dolgozó országos egyesületet, amelynek az ügyvezetése megeszi a bevétel tizedrészét (minél kisebb lesz, annál nagyobb részét fogja megenni), csak

azért, hogy az tisztséget és fizetést nyújtson egy pár embernek, vagy érdemesebb becsületesen szembe nézni az igazsággal, gondoskodni az öregedő tagokról, és körül nézni, hogy melyik nagy testületnél találnának a tagság számára biztonságot.

Ez az igazság és ezt nem lehet se lemaratonozni, se lemarcizni a papírról.

NAGY NYÁRI ÓHAZAI TÁRSASUTAZÁS
a világ leggyorsabb hajóján
1932 JULIUS 1-én az EUROPA
tengerőrállón.
Kütnő társaságban, kivételes előnyökkel.
Lényegesen Leszállított Árak.
Felvilágosítást szívesen ad a
NORTH GERMAN LLOYD
57 Broadway New York, N. Y.
vagy
The Harbor State Bank
UTAZÁSI OSZTÁLYA
Fourth Ave. - 9th St. New York
Alapította: KISS EMIL

LESZ MUNKA A NYÁRON A BÁNYÁKBAN

A nyáron lesz munka a bányákban. A tavasz-végi váratlan hidegek a nagy tavak északi kikötőiből az utolsó font szemet is kifogyasztották és a nyáron több szemet fognak a nagy tavakra szállítani, mint más években. A nagy tavakra való szénszállítás csakhamar megkezdődik.

EGY CSOMÓ

BÁNYA NAGY SZERZŐDÉSEKET KAP ÉS EZEKBE A BÁNYÁKBAN EGÉSZ NYÁRON KERESZTÜL FOGNAK DOLGOZNI

Bányászoknak jó lesz figyelemmel kísérni, hogy melyik bánya kap nagyobb szerződést és a magyaroknak azokba a bányákba kell huzódni a munkára. A Magyar Bányászlap most itt jelenik meg a nagy tavak nagy szénpiacán. Minden nagyobb szénüzletet, amely a tavakra rendelést ad, itt kötnek Clevelandban. És ez az újság azonnal tudomást vesz róla, ahol egy szénrendelést leadnak. Tudomást vesz róla és tudomást ad róla. A magyar bányászok előnyben lesznek minden más nemzetiségű bányász felett, mert a Bányászlapból. mindig. tudják majd, hogy merre lesz nagy rendelés, hogy melyik bányának lesz állandó munkája a nyárra.

HA TUDNI AKARJA,

HOGY MELYIK BÁNYA KAP NAGY RENDELÉST, HOGY HOL LESZ ÁLLANDÓ

munka a nyáron, akkor járassa és olvassa ezt az újságot. Hogy mi a Bányászlap, hogy miben szolgálja a magyar bányászt, hogy mit olvashat abból, azt nem kell többé magyarázni. Most csak a munkahírekre hívjuk fel a figyelmét. Akinek a hátralékja miatt nem tudjuk többé küldeni az újságot, az törleszthet egy dollárt és megküldjük számára az elmaradt lapokat is, meg a további példányokat is.

RENDEZZE

AZ ELŐFIZETÉSÉT MINDEN BÁNYÁSZ, HOGY A NAGY KONTRAKTOKRÓL

pontosan és gyorsan értesüljön.

Magyar Bányászlap

8630 BUCKEYE RD.

CLEVELAND, OHIO

A GARWOODI OSZTÁLYNAK IS VAN EGY-KÉT SZAVA

Mint hogy Vitális ur megírta a saját hecses véleményét a Szövetség újságjában, hallgassuk meg, hogy mi a Bányászlapról és a Bányászlap első cikkéről a garwoodi 210-ik osztálynak a véleménye:

I.

A Magyar Bányászlap T. Szerkesztőségének, Cleveland, Ohio

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

A Munkás Betegsegélyző Szövetség 210-ik garwoodi osztálya hálás köszönetet mond, amiért volt szíves és bátor egyesületünk ügyében hatalmas felvilágosító cikkét megírni. A cikkért igaz hálával tartozik Önöknek az egyesület tagságának.

Vagyok az osztály hálás köszönetével és az osztály megbízásából

M. PARIZ,
titkár-pénztárnok.

II.

A Munkás Betegsegélyző Szövetség tagságához!

Tisztelt Tagtársak!

A Szövetség 210-ik garwoodi osztálya felkéri az összes osztályokat és tagokat, hogy legyenek szívesek elolvasni a Magyar Bányászlap március 24-iki számának első oldalát és fontolják meg jól annak tartalmát. Gondolkozás után csak egy meggyőződésre juthatnak és oda fognak hatni, hogy egyesületünk csatlakozzék egy nagy egyesülethez, mert soká már nem bírjuk, se tag, se pénz nem lesz, ha soká várunk. Mi jegyzőkönyvi köszönetet szavaztunk a Magyar Bányászlapnak, amiért ilyen őszinte jóakarattal megírta az egyesület helyzetét és jövőjét. Többet nem bírnak fizetni és a terheket a mai fizetések mellett nem bírjuk.

A 210-ik osztály már beküldte a maga indítványát, hogy a Szövetség tegyen lépéseket, hogy a csatlakozás lehetőségét a Verhovay Segély Egyesülettel megtárgyalja.

Mi kevesen vagyunk ennél az osztállyal, de ha az össztagság velünk és az indítvánnyal lesz és követeljük a csatlakozást, akkor most még idős tagjaink érdekeit meg tudjuk védeni, amint azt a Magyar Bányászlap megírta.

Az osztály megbízásából

M. PARIZ,
titkár-pénztárnok.

A Munkás Betegsegélyző Szövetség tagjai láthatják, hogy a garwoodi 210-es osztály — és még egy ycsomó osztály — egészen más véleményen vannak, mint Mr. Vitális. Ez természetes. Az osztályok tagsága az egyesület és a tagság érdekeit, Mr. Vitális ellenben a saját dzsábját próbálja védelmezni.

kor Vitális a kivétel rendszerével kecsgettette a hiszékeny embereket. Amikor az alapszabályokba azt is felvettette, hogy hány dollárnál nem lehet soha a kivétel nagyobb, pedig neki tudnia kellett, hogy ez épen olyan ostoba, mint amilyen rosszhiszemű állítás és ígéret volt.

Miután pedig a kétszer-kettőt nem lehet megcsalni, Vitális ígéretére a számok rációfoltak, és a Munkás Betegsegélyző Szövetség tagsága szintén kénytelen volt a korszakint befizetést behozni.

És ezzel megszűnt az egyesület létezésének célja.

Mert ha egyszer az "American Experience" táblázat szerint kell a tagokat megadózni, akkor nincs többé célja annak, hogy kis, csipp-csupp egyesületek léteze-

mikor a korszakint befizetést behozták.

A nagy egyesületnél így volt, mert a tagok akkori elkeseredését a lelkiismeretlen Vitálisok kihasználták, és kivételes ámtásokat ígértek a megkeseredett tagságnak. Kimaradtak hát az egészséges lett egyesületekből és beléptek a Vitális táborába.

Mikor azonban rövid pár év után látták, hogy csödből-vödörbe vannak, hogy ott is utólrte őket a kétszer kettő, akkor egyszerűen kimaradtak a Munkás Betegsegélyző Szövetségből és csatlakoztak azokhoz a nagy egyesületekhez, amelyekben sokkal nagyobb biztonságot láttak.

A Szövetség tehát nem fogja soha visszanyerni azokat a tagokat, akik elmaradtak.

Miért nyerné vissza?

barátság, nem bosszu, hanem a tagság érdeke vezet, a személyes dologt kikapcsoltuk az írásból.

Csak megirtuk józan, hideg számítás, hogy amely egyesület tagságnak több mint a felét egy rövid pár év alatt elvesztette, amely egyesület pár év alatt tagonként évi 6-7 dollárt fizetett rá a betegsegélyzési üzletre, és amely egyesület oly kicsiny, hogy annak ügyvezetése a bevétel 10 százalékát felemészt, az létezni nem tud, az fejlődni nem képes, annak tagjai idővel könnyen biztosítás nélkül maradhatnak.

És józan, tisztességes, jóakaratu hangon arra kértük a tagságot, hogy keressenek valahol — akárhol — nagyobb testületnél vagy biztosító intézetnél biztosítást.

A tagság, amelynek egy ré-

HETI SZEMLE

(Folytatás az 5-ik oldalról)

Érdekes, hogy a katolikus sajtó egy fronton van a tulzó vörösekkel és egyformán és egységes terv szerint támadják a köztársaság kormányát.

Tüntetések voltak Európa többi nagy városaiban is és Varsóban is voltak némi zavargások, de az időjárás sehol nem kedvezett az ünnepségnak, mert eső volt és így a felvonulások sem lelkesek, sem viharosak nem voltak, a tőkés világ nagy megnyugvására és örömére.

A DUNAI ÁLLAMOK TERVEVEL KAPCSOLATBAN

Ausriából azt jelentik, hogy a franciák kölcsönt akarnak adni a dunai állam vasutaira, illetve meg akarják azt vásárolni.

Ez által a franciák Európa majdnem összes vasutait kontrollálnák és ez véglegesítene a Balkánon is a francia hatalmat.

Francia forrásokból jónak látják ezt a hirt cáfolni, de akik ismerik a volt Teleky kormány francia-román kombinációját és akik tudják, hogy a Magyar Államvasutak 1921-ben milyen közel álltak a francia kezekhez, azok hajlandók hitelt adni ennek az új hírnek.

Természetesen a Balkán vasutak egysége nem képzelhető el

Magyarország vasúthálózata nélkül és így tekintet nélkül arra, hogy mi a magyarok kívánsága, a francia elgondolás szerinti Duna-federáció létre jön talán még ebben az esztendőben.

NEM LESZNEK EURÓPÁBAN DÖNTŐ

események, amíg Franciaországban nem lesz új kormánya és így májusra jelentősebb híreket az Óvilágból nem várhatunk.

A lefegyverzési komédia még húzódik, mer lehetetlen a delegátusoknak haza menni azzal az eredménytelenséggel, amivel eddig ott tanácskoztak és mert eredményeket egyáltalán nem tudnak elérni.

Csalódás volt a Stimson utja is, mert külügyminiszterünk kép telen volt japán ellen egy erős blokkot csinálni — a franciák szövetségében vannak Japánnal — és mert a lefegyverkezés terén sem engedték meg, hogy habérakkal tērhesse vissza az ősi választások előtt az Egyesült Államokba.

Valószínű, hogy a szövetségesek tartóztatásait illetőleg bizonyos megállapodásokat készített elő az európai kormányok, ezt azonban hamarosan nem fogjuk megtudni, mert a kormánynak nincs "nerv"-je hozzá, hogy őszintén beszéljen erről a kérdéőről a szövatzsokkal.

LATIN-AMERIKÁBAN KÜLÖNÖS

fel fordulás nem volt a múlt héten, csak Bolíviában volt véresebb zavargás május elsején és csak Panama köztársaság választási küzdelmeit kezdték meg a héten egy csomó sérüléssel.

Panama választása júniusban lesz, de vagy huszan már a kórházakban fekszenek, mert a he-

vül keny kortések végső argumentumak a revolvert elég gyakran használják.

Latin Amerikában a radikálisok sokkal erősebbek, mint nálunk és az egész déli kontinens nagy rettegéssel várta, hogy május elsején miként végződnek a tüntetések.

A nagyobb városokban a munkások minden munkát beszüntettek és például Bolívia városai-ban még a villanytelepek sem maradtak üzemben.

Cubában szintén idegesen várták május elsejét, de nagyobb és komolyabb zavargások nem voltak.

AUSTRÁLIÁBAN KISSÉ IZGATOTT

a polgárság, amely úgy látszik, a depressiót alaposan megunta.

Az egyik gyűlésen a gyarmat miniszterelnöknek kellett volna beszélni, a türelmetlen hallgató-ság azonban nem nagyon volt rá kíváncsi, hogy mit mondhat a kegyelmes ur a számukra, mert beszéde előtt alaposan — elverték.

A higgadt és fegyelmezett angol szászok előtt Newfoundland-ban verték össze a minisztert, aztán New Zealandban rendeztek napokig tartó forradalmat, amit csak a navy segítségével tudtak levetni s most Ausztráliában bálnák ilyen udvariatlanul a miniszterelnökkel.

Ha ez nem az idő jele és ha ez nem jelenti a nép türelmének a szakadtát, akkor e sorok írója nem tud a jelekből olvasni.

Nem vagyok ugyan barátja a felesleges tettelegységnek, mert szerintem a demokratikusan rendezett országokban arra nincsen szükség, de azért nem bírom elítélni Ausztrália kopláló lakosságát.

Sokkal inkább elítélem az Egyesült Államok hosszantűró millióit, akik nem képesek rá, hogy a saját sorsukat okosan és ha kell, ököllel intézzék.

A TÁVOL-KELETI HARCTÉREN

csendesség volt a múlt héten, már amennyire az állapotokat ott megszoktuk.

Egy koreai fiatal ember hét előkelő japán nagyságra bombát dobott Shanghai-ban, de csak egy halottja és pár sebesültje van a dolognak.

Koreával hajdan épen ugy tettek a japánok, mint most Manchuriával, azt is a "védelmük-be" vették és úgy bántak vele, mint például a csehek ma bálnak a ruthennel.

A japánok valószínűleg sajnálják, hogy a tetteket elfogták és így azt nem lehet rákenni a kinaikra, kiket Japán olyan brutálisan és ok nélkül megtámadott Shanghai-ban.

Ha a robbanás nem történik, akkor a béke ma már valószínűleg meg lenne, aminthogy Shanghai mellett azt mindenképen meg fogják csinálni.

Nem ilyen kedvező a helyzet Manchuriában, ahol Japán egy jótányit nem enged a barbár hódító jogából s ahol a forradalmárokat a hódítók kinevezték "banditáknak".

A HAMBURG-AMERICAN LINE ÚJ ÁRLESZLLITÁST JELENT BE A HARMADIK OSZTÁLYU JEGYEKNÉL

Mr. Emil Lederer, a Hamburg-American Line személyszállító osztályának igazgatója új árleszálítást jelentett be a harmadik osztályu jegyeknél, melyek az összes hajókra érvényesek és pedig Cherbourgba egy út 63 dollár, Hamburgba 72 dollár, oda-vissza szóló jegy ára Hamburgba és vissza 120 dollár, Budapestre és vissza 134 dollár.

A Resolute és Reliance nem visznek harmadik osztályu utasokat.

A Magyar Bányászlapot bányászok írják bányászokról, bányászoknak.

Uj korszak vár a bevándoroltra --- West Virginiában!

Thomas C. Townsend kormányzó-jelölt a munkásság embere. — A volt Fayette megyei bányász megválasztása esetén új korszakot nyitna meg West Virginiában. — A bevándorolt bányász minden baját, kívánságát ismeri.

West Virginia államban a bevándorolt ember eddig nem tartozott abba a sorba, mint az itt született.

Itába mondják azt, hogy itt egyenlő minden ember, West Virginiában a bevándoroltat mindig lenézték, mindig csak másodosztályu embernek tekintették. West Virginiában nem is tördőtt eddig senki se a bevándorolt polgárokkal. Nem kérdezték attól soha sem meg, hogy mi az álláspontja valamely politikai kérdésben, kit tartana valaki jónak egy állás betöltésére. A szegény bevándorolt west virginiai bányász legtöbbször kénytelen volt oda szavazni — ahová munkaadója parancsolt.

A mostani választás az első, amikor egy ember észrevette, hogy West Virginia államban van egy nagy tömeg polgár, akik bevándoroltak, vagy azok leszármazottjai és akikhez szól is ez az ember.

Thomas C. Townsend kormányzó-jelölt az, aki észrevette a bevándoroltat, aki ismeri is azokat és aki a Bányászlapon keresztül szól most West Virginia magyar bányászaiból.

Thomas C. Townsend ismeri jól a bevándorolt bányászokat. Hiszen éveken át épen a legnehezebb időkben volt a United Mine Workers ügyvédje és ő volt az, aki 1921-ben, amikor a nem sikerült logan march után seregestől fogták össze a legá-

— Célok az, hogy az állam kiadásait a lehetőség szerint mérsékeljem, a köztisztvisényeket javítsam. Általában minden téren szükség van arra, hogy emeljük a nép jólétét.

— Akik az én multamat, közpályáni szereplésemet ismerik, azok tudják, hogy én a cselekvés embere vagyok és megválasztásom esetén biztosak lehetnek abban, hogy amit programomban vallok, annak ura is leszek. Én nem vagyok senkinek lekötölezette, engem érdekel nem befolyásolnak, megcsinálhatom programomat.

West Virginia magyar bányászai jól jegyezzék meg Thomas C. Townsend nevét és szavazzanak május 10-én az előválasztáson erre az emberre.

Mr. Townsend megérdemli minden bányász támogatását, ha másért nem, azért, mert amikor West Virginiában a legjobban üldözték a bányászokat, ő akkor is mellettük állt és harcolt azokért, akiket tömlőbe zártak.

West Virginia bányászaira nagy szerencse lesz, ha megválasztják Mr. Townsendet kormányzóknak. És szerencséje lesz ez a bevándorolt bányásznak is.

Figyelmeztessék a magyar bányászok már nemzetiségü bajtársait is, hogy szavazzanak azok is május 10-én, az előválasztáson Thomas C. Townsendre.

NORTH DAKOTÁBAN KÖNNYEN SZEREZHET FÖLDET

North Dakotában az emberek nagyobb százalékának van saját otthona, mint az Unio akármelyik másik államában. És a lemorogcsolt otthonoknak a százaléka kisebb ebben az államban, mint általában az országban.

Egy egyszerű és érdemes tervet dolgozott ki a The Greater North Dakota Association, a mely szerint egy bérlő farmer North Dakota államban nagyon könnyen a tulajdonosává válhatik a farmnak és amely szerint az államon kívül lakó és föld után vagyakozó emberek is könnyen szerezhethetnek egy North Dakotai farmot.

Mindenek előtt azonban meg akarjuk magyarázni, hogy ennek az egyesületnek nincs eladó farmja és ez farmeladással nem is foglalkozik. A Greater North Dakota Association célja, hogy North Dakota felől mindenkinek felvilágosítást adjon, hogy akik az államba jönnek, azoknak tanácsal és utmutatással szolgáljon; hogy akik az államban megtelepszenek és itt laknak, azoknak utmutatást és tanácsot adjon, velük co-operáljon, hogy helyesebb földművelési módszert alkalmazhassanak, hasznosabb piacokat érhesse el és hogy a mezőgazdasági helyzetet javítsanak.

Hogy ezt a programot az egyesület megvalósíthassa, egy adás-vételi tervezetet dolgozott ki a földtulajdonosokkal és az ingatlanok eladásával foglalkozó cégekkel és ez az adás-vetési program könnyűvé teszi mindenkinek, hogy egy farmot szerezzon, sokkal könnyebbé, mint valaha volt. Nincs itt hely arra, hogy az egész tervezet apró részleteit leírjuk, csak annyit szögezünk le, hogy nem szükséges hozzá egy nagyobb összeg. A North Dakota adásvetési feltételek szerint Önnek csak annyi pénzre van szüksége, hogy ide jöjjön és lefizesse az Ön által bárhol ebben az államban kiválasztott és

eladó farm árának körülbelül a tíz percentjét és hogy addig megéljen, amíg a ténen, a baromfi, a termény eleséget ad Önnek, ami nem tart sok időbe. Ez az egész, amire Önnek szüksége van, hogy farmtulajdonos legyen North Dakota államban.

A föld ára olcsó. Természetesen sok függ attól, hogy Ön milyen nagy farmot akar és milyen épületekkel akarja, de általában elmondhatjuk, hogy egyezer (\$1000) dollár már elegendő ahhoz, hogy ön a függetlenségre vezető boldog utra térhesse.

Minden részletes felvilágosítás a föld áráról, a szükséges felszerelésről, a termelés módzatairól, az adókról és más fontos és szükséges tudni valókról megkapható nálunk és ha irni fog, készséggel küldjük azt el Önnek, anélkül, hogy az akármire köteleznék. Arra kérjük, hogy írjon nekünk teljes nyíltsággal és kérdezzen tőlünk akármit, amit tudni óhajt. Erre a címre tessék írni. The Greater North Dakota Association, Box 1901, Fargo, North Dakota.

LOGAN VIDÉKI MAGYAROK FIGYELMÉBE

Minden magyar embert arra kérünk, hogy a magyar Alex Butcher-ra szavazzanak az előválasztáson.

Lehet valakinek akármilyen politikai meggyőződése, lehet akár milyen a felfogása, támogatnia kell mindenkinek egy másik magyart a törekvésében.

Butcher Sándor nem jómódu ember, nincs rá pénze, hogy százasokat költsön a választásra és a megye benszüllött szavazóinak szálka a szemében, hogy magyar ember is merészel közhivatalra pályázni.

Butcher Sándor konstáblernek fut és a magyarokon mulik, hogy a jelölést megkaphassa.

Arra kérünk mindenkit, hogy az előválasztáson szavazzon Butcher-ra.

EXTRA MINŐSÉG A JELSZÓ

Kevesen tudják, hogy milyen nagy befektetés szükséges egy népszerű cigarettagyártásához. Jó minőségű az első kellék és csak nagy befektetéssel felszerelt gyárak képesek jó minőségű cigarettát kiadni.

A Lucky Strike cigarettagyárai körülbelül száz millió dollár ára dohányt tartanak raktáron, amit a gyár vásárlással megbízott emberei a világ különböző dohány piacain vásárolnak össze nagy gonddal.

Ez csak a kezdet, mert akkor még három év szükséges, hogy a cigarettagyártani lehessen.

A Lucky Strike gyártásánál egy különleges pirító eljárás alkalmaznak, amely kivonja a dohányból azokat az anyagokat, amelyek a torok irritálják és ehhez az eljárásához ultra violet sugarakat alkalmaznak.

Ez az eljárás teszi a Lucky Strike nyírvé kellemessé, ez kíméli meg a torokot a kellemetlen irritációtól, ezért híres a Lucky a dohányzók közt.

A Lucky az egyetlen cigarettagyár világon, amely ilyen eljárás után készíti és amely így a toroknak kellemes.

Es a Lucky Strike gyárai ezzel sincsenek megelégedve. Frissen akarják tartani a cigarettát és a dohányt és ezért cellophane papírral csomagolják, amit könnyű átépitni.

Kevesen értik meg a Lucky Strike fogyasztói közül, hogy miért szükséges olyan nagy befektetés egy ilyen olcsón árult cigarettagyártáshoz. De megértik és méltányolják, hogy a legjobb cigarettát kapják és hogy milliókat szokatott rá a Lucky Strike, hogy pirított dohányból készült cigarettát szívjának a legszebben.

Hét Napi Ingyen Próba Reumában Szenvedőknek

Ha ön reumában szenved, most kap hat Rose Rheuma Tabletet, egy ki-próbált, bebizonyított orvosságot 7 napi ingyen próbára. Ez az egyszerű házi orvosság segített százezren. Ne küldjön pénzt, csak írja a nevét és címét a szelvényre és küldje azt be. Ingyen az olvasónak. Próbálja ki ön ezt az orvosságot, ingyen próbán. Töltse ki az alábbi szelvényt és küldje be gyorsan, mielőtt a rendkívüli ajánlat visszavonatik.

Rose Rheuma Tab Co. Dept. H. 3. 3516 No. Irving Ave. Chicago, Ill.

Kérem, küldjön egy teljes csomag Rose Rheuma Tabletet bérmentve. Használni fogom 7 nap és akkor átadatom, hogy akarom-e tovább használni.

Név
Utca (vagy box)
Város Állam.....

10 fontos csomag kitűnő pipa dohány \$1.35. Pipa ingyen. 100 darab kézi gyártmányú szivar cellophane burkolatban \$2.25. Fizessen, mikor az árut átvette Hickory Ridge Farms Dept. 51. FULTON, KY.

KEPVESELOINK:

WEST VIRGINIA

Dobos István, Kimball, W. Va.
Domokos Mózes, Prenter, W. Va.
Engel Leslie, Cinderella, W. Va. és vidéke.
Dzsupsin Mihály, Masontown, W. Va.
Fodor István, Arnettsville, W. Va.
Hengye Florian, Granttown, Baxter, Dakota, W. Va.
Kiss Antal, Clarksburg, Dawmont, W. Va.
Wendel, W. Va., Meadow-Brook, W. Va.
Kish András, Brady, W. Va., Booth, W. Va., Everettsville, W. Va., Riversville, W. Va., Lowesville, W. Va., National, W. Va.
Kocsal György, Chatteroy, W. Va.
Kormes Gyula, Fairmont, W. Va.
Lányi József, Red Dragon, W. Va.
László László, Elbert, Elbert, Gary, Thorpe, W. Va.
Magyar András, Skelton, W. Va.
Márgóczy Imre, Lunelle, W. Va.
Opocsi György, Leba, W. Va.
Panyi Antal, Rosemont, W. Va.
Paul István, Jenkins Jones, W. Va.
Pongrácz József, Nellis, W. Va.
Róvács István, Galloway, W. Va.
Sitku István, Williamstown, W. Va.
Szász András, Newhall, W. Va.
Szerencsés János, Monongah, W. Va., Carleina, W. Va., Ida May, W. Va.
Tóth Ignác, Widen, W. Va.
Veszprémi Sándor és Dániel, Logan megye egész területére.

PENNSYLVANIA

Julius Bakos, La Belle, Pa.
Barczai János, Lemont Furnace, Pa.
Blizsán Béla, Springdale, Cheswick, Arnold, New-Kensington, Parassus, Glo.
Bodis Géza, Yatesboro, Pa.
Bozanyák József, Rossiter, Pa.
Csányi József, Kent, Pa., Clune, Pa.
Csatári Ferenc, Bainford, Pa.
Csordás István, Hellwood, Pa.
Darius József, Fredericktown, Pa.
Egerjessy István, Johnstown, Pa.
Fekete István, Brownsville, Pa.
Fekete József, Kingston, Pa.
Felső Sándor, Shickshinny, Pa.
Gara Béla, Uniontown, Pa.
Géczy Sándor, McAdoo, Pa.
Győrke Mihály, Nanty Glo és Nettleton, Pa.
Hadar Béni, McKeesport, Pa.
Hajdu János, Pricedale, Pa.
János Mihály, Richesville, Pa.
Kirády György, Russellton, Pa.
Lukács János, Gallitun, Pa.
Matto Dániel, Star Junction, Pa.
Perryopolis, Pa.
Mészár Sándor, New-Salem, Pa.
Mikis István, Greensboro, Pa.
Molnár András, Van Meter, Pa.
Nevák Lajos, Elizabeth, Pa.
Nagy Gyula, Leechburg, Pa.
Nagy József, Marshall, Pa.
Nagy Péter, Cainbrook, Pa. és Central City, Pa.
Nagy Sándor, Lake Lyan, Pa.
Orosz Kálmán, Kulpmont, Pa., Mt. Carmel, Pa., Shamokin, Pa., Keiser, Pa.
Petro István, Pittsburgh, Pa.
Sebestyén Vince, Lucerne Mines, Pa.
Szeisták Mihály, Aliquippa, Pa.
Sipos Gyula, Homer City, Pa.
Sato János, Whidder, Pa.
Szabó János, Farrell, Sharpsville, Sharen Mercer, W. Middlesex, Pa.
Szgyártó Imre, Stoyestown, Pa. és az állam egész területén.
Takács János, Vintondale, Pa.
Varga István, Latrobe, Pa.
Veréb István, Brannell, Pa.

OHIO

Ersek József, Ramsey, Ohio
Bolyki János, Toledo, O.
Pétery Lajos, Columbus, Ohio
Kovács Ferenc, Murray City, Ohio
Kovács János, St. Clairsville, O.
Molnár József, Glenster, O.
Rezes János, Corning, Ohio.
Szőchy Elek, Hintsburg, Ohio és vidéke.

Rimar András, Warren, Ohio
Tótván Pál, Maynard, Ohio

KENTUCKY

Kabal János, Majestic, Ky.
Tarkányi Gábor, Beauty, Ky.
Kish Dénes, Lynch, Ky.

ILLINOIS

Arval András, Zelig, Ill.
Furjes Agoston, Orient, Ill.
Gáli Lajos, Harrisburg, Ill.
Németh Ferenc, Springfield, Ill.
Ontko István, Edwardsville, Ill.
Ronce Péter, Diverson, Ill.
Soltész Pál, Buckner, Ill.
Tóbiás János, Valier, Ill.

NEW YORK

Mihályi Zoltán, Glenfield, N. Y.

NEW JERSEY

Olaszky Sándor, Newark, N. J.
Paul András, Carteret, N. J.

INDIANA

Nagy Lajos, Gary, Ind. és Hammond, Ind.
Simon Sándor, Blomfield, Ind.
Tótor Mihály, So Bend, Ind.

VIRGINIA

Iti Dobos András, Pocahontas, Va.
Bodor József, Dante, Va.

MICHIGAN

Trimal József, Detroit, Mich.

COLORADO

Fodor Vilmos, Aguilar, Colo.

HA ÖN TARTOZIK

a lap előfizetési árával, küldje be — ha csak teheti — még ma.

HA NEM TARTOZIK,

szeressen legalább egy új előfizetőt a Bányászlapnak.

A Magyar Bányászlapot Bányászok írják bányászokról, bányászoknak.

ÖTVEN DOLLÁR LEFIZETÉSEL

EGY ELSŐRENDÜ FARMOT VÁSÁROLHAT Norfolk County, Virginia állam Magyar Negyedében A HÁTRALEGŐS ÖSSZEGET NEM KELL KÉSZPÉNZZEL FIZETNI. ELFOGADJUK A TERMÉS EGY RÉSZÉT A FARM ÁRÁBA.

Mindazok, akik 1932 június hó elseje előtt érdeklődnek nálunk farm vételről, abban a rendkívüli kedvezményben részesülnek, hogy csak 50 dollár lefizetéssel egy 20 akeros kitűnő talaju farmot kapnak, melynek teljes vételára \$600.00

EGY NAGY MAGYAR KOLONIA

van kialakulóban ezen a vidéken. Eddig 12 magyar család telepedett le nálunk és egyelőre újabb 40 farmot bocsátunk a magyar farmerek rendelkezésére a fentebb leirt kedvező fizetési feltételek mellett.

NAGY ÉS KIVÁLÓ MINŐSÉGŰ

termések jellemzik Virginia állam ezen legdusabban termő farmjait, ahol a paraf, borsó, bab, káposzta, krumpli, saláta, hagyma, dinnye, földi eper, alma, barack, szilva, kukorica, zab, alfalfa és egyéb gyümölcsök és zöldségek bőven megteremnek.

NORFOLK FORGALMAS MARKETJEIN

minden időben jó pénzért értékesítheti a terméseit és a befolyó összegekből kényelmes és nyugodt életet biztosíthat saját magának és a családjának.

KITÜNŐ UTAK ÉS JO ISKOLÁK

vannak a farmok közvetlen közelében. A gyermekeket autóbusszon viszik az iskolába és vissza. Kitűnő ivóvíz, egészséges éghajlat és szívélyes szomszédok teszik az életet kellemessé, ha a mi vidékünkön akar letelepedni.

HA ÉRDEKLI A BIZTOS MEGÉLHETÉST módja, írjon az alanti címre még ma és haladéktól nélkül teljesen kimerítő választ fog kapni minden kérdésére.

WALTER E. PRICE

HUNGARIAN COLONY FARMS

KERREY-LAND CO.

350 Arcade Bldg. Norfolk, Va.